

KESKENY ÚT

TÖREKVÉS A TÖKÉLETESSEGRE

TARTALOM

Miért törekedj a tökéletességre?	4
<i>Szabó Péter András</i>	
A kegyelem, mint tökéletességre törekvésünk alapja	6
<i>Curcubet Gábor</i>	
Radikális fertőzés	9
<i>John Sartelle</i>	
Az engedelmisség szokása	10
<i>Don Overbeek</i>	
Vigyázzatok!	12
<i>Nicholas T. Batzig</i>	
Fuss a bűn elől!	13
A keresztyénség valóban csak egy mankó?	14
<i>Simon Wenham</i>	
Egy lelkész bizonyágtétele	16
<i>Deák-Fogarasi András</i>	
Vesszen a legkisebb bűn is!	18
Hogyan jöttek létre az élőlények?	19
<i>Hazuga Éva</i>	
A szülők kötelességei (1. rész)	21
<i>J. C. Ryle</i>	
Isten akarata számunkra: semmi több, semmi kevesebb, semmi más	23
Tisztaság a tisztátalanság korában	24
<i>Michael Ives</i>	
Hírek a missziós mezőkről	28
<i>Curcubet Gábor</i>	

A RAJT MÉG NEM A CÉL

Röviddel újságunk megjelenése előtt értek véget a londoni olimpiai játékok. Több mint kétszáz nemzet majd tizenegyezer sportolója mérte össze tudását. Miközben mi sokszor csak az érmekre koncentrálunk, ne feledjük el, hogy önmagában már az is óriási eredmény, ha valaki kijuthatott az olimpiára. Ez nemcsak rengeteg edzést és készülést igényelt, hanem sikerrel kellett venni a selejtezők és kvalifikációs versenyek akadályait is. A sokmillió sportoló közül csupán kevésnek – idén tizenegyezernek – adatik meg, hogy kijusson az olimpiára.

Mégis, egyetlen versenyzőt sem láttunk, aki azt gondolta volna, hogy ő ezzel beért a révbe. Londonba nem ünnepelni, hanem versenyezni érkeztek a sportolók. Mindenki teljes erőfeszítéssel igyekezett a legjobb teljesítményét nyújtani, és mindent megtett, hogy övé legyen az első hely.

Sajnos mintha minket, keresztyéneket nem ez a gondolkodás jellemezné. A keresztyéneket hallgatva sokszor úgy tűnik, mintha a megtérés lenne az életünk fő célja. Gyerekeinket, családtagjainkat, ismerőseinket evangélizálni kell, hogy Krisztustól új szívet kérjenek és kapjanak – és megtérve beérjenek a célba. De ez nem így van! Krisztus nem csupán megváltani jött, hanem megszentelni is: „[Krisztus] *önmagát adta mi érettünk, hogy megváltson minket minden hamisságtól, és tisztítson önmagának kiváltképpen való népet, jó cselekedetekre igyekezőt.*” (Tit 2,14) A keresztyén életben a megtérés a rajt, és nem a cél. Evangélizálni kell, de ugyancsak szükség van a szent, Krisztusnak elkötelezett életéről szóló tanításra is. A cél a „küzdőtér” megfutása (Zsid 12,1; vö. 2Tim 4,7-8), azaz a Krisztus törvénye melletti elkötelezettségben leélt hűséges élet.

Mostani számunk cikkei által arra biztatjuk olvasóinkat, hogy legyen Krisztus tökéletessége az a mérce, amelyet célként kitűzünk mindennapjaink engedelmissége során. Ugyan a tökéletességet e földön elérni nem fogjuk, ám ha bukásaink elcsüggesztenek, nézzünk fel hitünk Fejedelmére, és emlékezzünk: „*Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít.*” (Fil 4,13)

Kedves Olvasóink azt is bizonyára tapasztalták, hogy újságunk negyedéves határidejét az elmúlt időszakban nem tudtuk tartani. Kérjük, hogy a továbbiakban is támogassák imáikkal az újságot, hogy szolgálatunk más területei mellett erre is jusson elegendő idő, és így kiadványunk továbbra is sokak áldására szolgálhasson.

Szabó Péter András

KESKENY ÚT

Keresztyén folyóirat

Főszerkesztő: Bagoly Gyula Szerkesztő: Szabó Péter András

Kiadja

Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház

Tel.: (40) 364109567

E-mail: attiszasz@gmail.com, www.reformatus.org

ISSN 1788-5450

” A KERESZTYÉN TÖKÉLETESSÉG ”

idézetek

„Földi életünk nem a tökéletességünk megvalósulásának a színtere, hanem az arra való felkészülésünké.”

Richard Baxter

„A megszentelődés egy folyamat – az egyre inkább krisztusivá válásnak és a szentségben való növekedésnek a folyamata. Ez a megtéréssel kezdődik, és csak akkor ér véget, amikor meglátjuk Jézust színről színre. A megszentelődés a mi saját döntéseinkről és viselkedésünkről szól. Ez részünkről munkát jelent. Isten Lelke által megerősítve küzdünk, harcolunk a bűn ellen. Tanulmányozzuk az Írásokat és imádkozunk, még akkor is, amikor nincs hozzá kedvünk. Elmenekülünk a kísértések elől. Igyekszünk, kitartással futunk a szentség érdekében. És minél inkább növekszünk a megszentelődésben, az evangélium ereje annál inkább átformál a Krisztus képére.”

C. J. Mahaney

„Sok Szentlélek által betöltött emberi erőfeszítés van a megszentelődésben. Egyrészt »Isten az, aki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből« (Fil 2,13), másrészt az 1Tim 4,7-ben fel vagyunk szólítva arra, hogy »gyakoroljuk magunkat a kegyességre«”. Isten kegyelmi eszközöket használ fel arra, hogy megszenteljen, ezek közül a legfontosabbak a személyes és közösségi lelki tevékenységek. Személyes síkon ide tartozik az Isten Igéjével való táplálkozás, az imádság, böjt, elcsendesedés stb. Ezeket kiegyensúlyozzák azok a tevékenységek, amelyeket a gyülekezetben gyakorolunk: istentisztelet, igehirdetés hallgatása, a sákramentumokban való részesülés, közös ima, testvéri kapcsolatok ápolása stb.”

Donald Whitney

„Abszurd dolog azt gondolni, hogy Isten megigazít egy népet, de nem szenteli meg azt, azaz hogy Ő megigazít egy népet, amelyet aztán nem tud megszentelni.”

Thomas Watson

„Nem vagyok az, aki lehetnék, nem vagyok az, aki kellene hogy legyek, nem vagyok az, aki szeretnék lenni, nem vagyok az, aki remélem, hogy leszek. De hálát adok Istennek azért, hogy nem vagyok az, aki voltam egykor, és az apostollal együtt elmondhatom: »Isten kegyelme által vagyok, aki vagyok.«”

John Newton

„Krisztus a mi megigazulásunk (2Kor 5,21). »Krisztus bennünk, és mi Őbenne«, Ő a mi szentségünk. Az első a külső helyettes áldozat, a második a belső energia vagy folyamat, ami az elsőből fakad, de nem szabad azal összetéveszteni vagy behelyettesíteni.”

Horatius Bonar

„A megszentelődésben való előrehaladás nagy mértékben magába foglalja a mi tevékenységünket is. De ez olyan tevékenység, amit a Szentlélektől való függőségben kell folytatni. Ez nem olyan együttműködés a Szentlélekkel, melynek során mindenki – a hívő és a Szentlélek is – megteszi a rá eső részt, hanem Ő tesz minket képessé arra, hogy munkálkodjunk. Ő áll minden tevékenységünk mögött, és teszi azt lehetővé... Ő nem függ tőlünk tervének véghezvitelében, mi viszont függünk Tőle: Nála nélkül semmit sem cselekedhetünk.”

Jerry Bridges

„A gőzöst, melynek a hajtóműve elromlott, be lehet vontatni a kikötőbe és odakötöni a dokkhoz. Itt biztonságban van, de nem ép. A javítás hosszú időt igényel. Krisztus terve velünk az, hogy biztonságba is helyezzen, de éppé is tegyen. A megigazítás megerősíti a biztonságot, a megszentelődés pedig az épséget.”

A. H. Strong

„A megszentelődés ajándék, akárcsak a megigazulás (dupla kegyelem, ahogyan Kálvin nevezte). Mindkettő Isten ajándéka, és a Krisztussal való közösség által lesz a mienk. Mindkettő egyedül Krisztusban található meg. Mindkettő szükséges a megváltáshoz – a megigazulás a gyökere, a megszentelődés a gyümölcse. Ahogyan gyakran mondják: egyedül a hit igazít meg, de a megigazító hit soha nincs egyedül. Tehát soha nem választhatjuk el a megigazulást a megszentelődéstől. Az első munkálja a másodikat, és a másodiknak az elsőből kell fakadnia. Ennek ellenére nem kell félnünk attól, hogy különbözőképpen beszéljünk a megigazulásról és a megszentelődésről. Az egyik nyugalomra hív, a másik pedig küzdelemre. Az egyik igaznak tekint minket, a másik igazzá tesz minket. Az egyik nem enged meg növekedést vagy fokozatokat, a másik elvárja a növekedést és a fokozatokat. Az egyik Istennek rólunk tett kijelentése, a másik Isten munkája bennünk.”

Kevin DeYoung

MIÉRT TÖREKEDJ A TÖKÉLETESSÉGRE?

SZABÓ PÉTER ANDRÁS

A Hegyi Beszédben elhangzanak Jézus szájából a nehéz szavak: „Legyetek azért ti tökéletesek, miként a ti mennyei Atyátok tökéletes.” (Mt 5,48) Mindenki, aki elgondolkozva olvasta már az Ószövetséget, és szembesült Isten jóságával, türelmével, szeretetével, büngyűlöletével, megrettenhetett e szavaktól: hogyan lehetne akár csak megközelíteni is azt a tökéletességet, amely Istent jellemzi?

Ahogy gondolkodom, két ok merül fel, amely meg szokott akadályozni abban a szándékunkban, hogy törekedjünk erre. Az első egy *félreértés*. Amikor a Biblia a tökéletességre szólít fel, sose gondoljunk arra, hogy Isten tökéletessége elérhető számunkra ezen a földön (Fil 3,12-15). Pedig van különbség abban, hogy törekszünk Krisztus példáját elérni, és ez *nem sikerül teljesen*, vagy pedig nem is érzük el *egyáltalán*. Gondoljunk az iskolára: ha a diák legjobb tudása szerint fel is készül a tananyagból, tudni fog-e *mindent*? Természetesen nem – ha alaposan meg is tanult mindent, fényévekre van attól, mintha egyáltalán nem tudna semmit. Vagyis a tökéletességre törekvés nem hibátlanságot és büntelenséget jelent, mivel ezt a földi életben sosem fogjuk elérni, hanem olyan gondolkodásmódot és hozzáállást, amely nem éri be a fél munkával, hanem teljes, pontos, alapos munkára törekszik.

A keresztyén életre vonatkoztatva ez azt jelenti, hogy a megtérés nem elég. Isten a megtérésünkkor megajándékoz minket az örök élettel, és ezzel együtt szent, tökéletességre törekvő életre is elhívott. E ponttal most nem foglalkoznék részletesebben, hiszen az ezt követő cikkek közül több is érinti ezt a kérdést.

Elégedjen meg az olvasó most annyival, hogy figyelmét pár igeszakaszra irányítom, amelyek ezt világosan tanítják: Kol 1,28; 2Tim 3,16-17; Jak 1,4; 1Pt 1,13-16.

Van azonban egy másik oka is a kudarainknak: a *reménytelenség*. Talán munkába temetkezett keresztyén vagy, aki már többször megpróbálta megújítani bibliaválasztását vagy imaéletét, ám mindannyiszor elbukott. Talán keresztyén szülő, aki újra és újra próbáltál rendet és fegyelmet vinni a gyerekevelésbe – sikertelenül. Talán titkos bűnnel harcolsz évek óta, és nincs változás. Belefáradtál a küzdelembe, feladtad, nem látsz reményt.

Pál szerint a thesszalonikai gyülekezet szintén reménytelenséggel küzdött. Ez nem volt mindig így: a levél elején megemlíti a gyülekezet Jézus Krisztus felől való reménysége „állhatatosságát” (1Thessz 1,3). Azonban a gyülekezetet szorongatások és üldözések érték (1Thessz 3,2-4), a tagok közül többen is meghaltak (1Thessz 4,13). A nehézségek és a szomorúság kikezdte a thesszalonikabeliek hitét és reményét. Érdemes-e kitartani? Érdemes a nehézségekkel buzgón szembeszállni? Érdemes továbbra is a tökéletességre törekedni?

Pál válasza határozott: „Igen, érdemes küzdeni, mert van remény!” Az első thesszalonikai levél ötödik fejezetének első nyolc verse fejt ki azt az örök, erőt adó, mindenre képessé tévő reményt, amelyet nekünk is érdemes feltérképeznünk.

Az ítélet elkerülhetetlen

Érdekes módon azonban Pál nem örömteli dolgokkal kezdi az okfejtést, hanem Isten ítéletéről ír

(1Thessz 5,1-3): arról a napról, amikor mindenkinek meg kell állnia Előtte, és számot kell adnia életéről. Az Úrral való találkozás felkészülés nélkül *hirtelen* és *veszedelmes*. Az ítélet hirtelen veszedelmként jön el, mint a tolvaj, mint a heves szülési fájdalmak. Mindkettő fontos. Reggelenként az ébresztőóránk hirtelen szól meg, de nem veszélyes. A vasúti sorompónál messziről feltűnő vonat pedig veszélyes, de nem hirtelen. Az Istennel való szembenállás viszont hirtelenül jön az emberre, és veszélyeket rejt magában. Leginkább hasonlíthatnánk egy kötéláncos esetéhez, aki száz méter magasban, két felhőkarcoló között kifeszített kötélen próbál egyensúlyozni biztosítás nélkül: tudja ha lába megcsúszik és félrelép, vége.

Sok ember egyik vagy másik irányban próbál kibúvót keresni. Vagy azt mondja, hogy az Istennek való számadás nem jön hirtelen: – Én ráerek még a hiten gondolkodni, majd ha öreg leszek, akkor foglalkozok ezzel. Vagy az ítélet veszedelmét vonják kétségbe: – Én majd kimagyarázom Isten előtt a dolgaimat. Mindeközben nem értik meg, hogy Isten ítélőszéke előtt nem szólhatnak, Ő lesz a bíró, aki hozza az ítéletet. Isten igazságos, az Ő ítéletét nem lehet megfellebbezni. Ha akkor és ott próbálnának felkészülni az ítéletre, menthetetlenül végük lesz – Isten ítél, és a pokolban találják magukat.

De az igazi világosság reményét ad

Mit jelent felkészültnek lenni az ítéletre? Figyeljük Pál válaszát!

„De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben, hogy az a nap tolvaj módra lephetne meg titeket. Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé!” (1Thessz 5,4-5)

Pál nem azzal vigasztalja a hallgatóságát, amivel sokan tennék. Nem veregeti vállukat, hogy rendes emberek, akik dolgoznak a családjukért, és segítenek az idős szomszédnak bevásárolni. Nem azt emeli ki, hogy vallásosak vagy rendszeresen járnak templomba. Egyszerűen kijelenti: *„De ti, atyámfiai, nem vagytok sötétségben... Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai.”* Azt mondja, hogy a *státuszunk* véd meg minket a pokoltól: az, hogy a világosság és nappal fiai vagyunk.

De hogyan lehetek a világosság fia? A Biblia a következő választ adja: *„míg a világosságotok megvan,*

higgyetek a világosságban, hogy a világosság fiai legyetek.” (Jn 12,36) Vagyis az a világosság fia, aki hisz az igazi világosságban, Jézus Krisztusban (Jn 8,12).

Ezt hinni nem csupán annyit jelent, hogy elfogadod Jézus Krisztus létezését és szavait. Több ennél: a hit az a különbség, amely elválasztja a kereszten függő latort a gazdag ifjútól. Ő is értékelte Krisztust, azonban csak a rabló értette meg, hogy ő bűnös nyomorult, akin egyedül az Úr Jézus irgalma tud segíteni. A hit az, amikor végre megérted, hogy semmi sem vagy: semmit nem érnek a jó tetteid vagy a vallásosságod, lemondasz az önigazolásodról, meglátod a nyomorodat, amin csak Jézus tud segíteni. A hit szívbéli bizalom, amikor ebben az állapotodban Őhöz fordulsz, és kéred: *„Könyörülj rajtam, Uram, szabadíts meg, ments meg az ítélettől!”*

Lényeges, hogy mindezt megértsd! A világosság fiává *nem te* teszed magad – nem az életed, adakozás szülnék téged azzá. Erre egyedül az Úr Jézus képes: ha bizalommal elfogadod, hogy Ő érted az életét áldozta és képes téged kihozni a sötétségből a világosságra. Mindez ingyen van számodra, nem kell fizetned érte semmit. Csupán fogadd el az ajándékot, a szabadítást, az új szívet, amit az Úr Jézus kínál Neked!

Mi ebben a bátorítás? – kérdezheted. Hogyan segít ez a thesszalonikaiak csüggedésén vagy az én reménytelenségemen? Nos, emeld szemed az ígért tartalmára! Ha a világosság fia vagy, akkor *fiú* vagy, Isten gyermeke. Ő mennyei Atyád, akihez még erősebb szálak kötnek, mint földi szüleidhez. Övé vagy mindörökre, ezen semmi sem változtathat. Továbbá *szent* vagy: elkülönített emberi lény, akinek célja Istent szolgálni mindörökre. Lelki újjászületésedtől fogva *szent* vagy, mindörökké az is maradsz. Jézus tökéletes áldozata folytán amikor az Atya rád néz, Krisztus igazságába felöltöztetve lát: büntelennek, ártatlannak, igaznak. *Világosság is* vagy: már nem része a világ sötétségének, különállsz a világtól és Sátántól, mert Isten világossága lakozást vett bened. Arra rendeltetted, hogy *együtt élj Krisztussal* – mennyei sorsod a világosság fiaként már eldőlt: Vele fogsz élni és uralkodni.

Ha új szíved van, keresztyén testvérem, akkor mindaz, amiről fentebb szóltam igaz rád, mert Isten mondja ezt rólad. Ezen még az sem változtat, hogy milyen bűnökbe esel (mint ahogy attól, hogy sárba fekszünk, még nem leszünk disznóvá). Néha elcsüggedünk a bukásaink láttán: nem értjük, hogyan zuhanhattunk ilyen mélyre, miért nincs növekedés

lelki életünkben, miért vagyunk lusták, félénkek, fegyelmezetlenek. Azonban nem a győzedelmes élet tesz téged keresztyénné, hanem Isten életadó szava és porból felemelő kegyelme. Jézuson múlik. Ez az örömhír, az evangélium.

Ezért a világosság fiai küzdelemben élnek

Mindezek után Pál felszólít minket:

„Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. Mert akik alusznak, éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek meg. Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk józanok, felöltözzvén a hitnek és szeretetnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe.” (1Thessz 5,6-8)

Az apostol miután elmondta kik vagyunk keresztyénekként, felszólít arra, hogyan éljünk. Szavait röviden így lehetne összefoglalni: légy az, aki vagy! Ha Isten téged a világosság szent fiává tett, akkor élj is úgy! Ismét mondom, a sorrend nagyon fontos: nem az tesz minket keresztyénné, ahogyan élünk, hanem *ha* keresztyének vagyunk, *akkor* ahhoz méltóan is kell élnünk.

Bizonyára sokaknak ismerős Tarzan története. A regény szerint ő egy angol főnemes, Lord Greystoke fia, akit – szülei halála után – majmok nevelnek fel Afrika dzsungelében. Húsz évvel később találunk rá vadászok, így kerül vissza Angliába. A nemesi család sarjaként nagy örökség várományosa, így nem élhet úgy, ahogy korábban tette a dzsungelben: nem járhat meztelenül, nem ehet nyers húst, hanem meg kell tanulnia beszélni és mindazt az illemt és ismeretet elsajátítani, ami a nemesi címéhez méltó. Valami hasonlóról van szó a keresztyén életben is: ha Isten megváltott gyermeke vagy, úgy is kell élned, mint a világosság fiainak.

Térjünk vissza az írás elején feltett kérdéshez: *miért* érdemes a tökéletességre törekedni? *Miért* nem elégedhetünk meg a langymeleg, közepszerű keresztyénséggel? Azért, mert az evangélium kötelez erre. Ha keresztyén vagy, tudod, hogy Az Atya már a világ teremtése előtt kiválasztott Krisztusban, a Fiú a kereszten meghalt érted és a vére lemosta bűneid, a Szentlélek lakozást vett benned és megszentelt, hogy tökéletességre törekvő szíveddel és életteddel magasztald a te kegyelmes Istenedet!

A KEGYELEM

mint

tökéletességre
törekvésünk
A L A P J A

CURCUBET GÁBOR

Több alkalommal is hallottam keresztyén embereket a lelki növekedésről beszélgetni. Az egyiket különösen megjegyeztem, mert egy *idős* és egy *fiatal keresztyén* között zajlott, és kb. így hangzott: „Hány éve vagy keresztyén?” – kérdezte az idős, amire a fiatal örömmel válaszolta: „Egy!” Az idős öntelten felelt: „Az semmi! Én már négy éve! Hol vagy te attól?” Egy másik érdekesség, amikor idős testvérek azzal *bátorítják* a fiatal és lelkes keresztyéneket, hogy: „Majd meglátjuk, hogy ugyanezt mondod-e tíz év múlva.” Mindezeket pedig megtetézi a *keresztyén önteltség* egy másik formája: „Még csak itt vagy? Hogyhogya nem érted, amikor mindenki más érti és cselekszi?”

Nyilván mindhárom esetben hitvalló keresztyének szóltak, de beszédük szeretetlen volt, mert önmagukat többre becsülték, mint Isten kegyelmét. Látták saját küzdelmeiket, tudták milyen sok harccal jár a hitben való növekedés. Őszintén törekedtek tökéletességre, és érezték is a vágyat a szívükben, de mindezek mellett keveset tudtak a kegyelemről, és nem látták, hogy amit elértek, amit csak Istennek tetszőt szólhattak, amit csak gondolhattak szentet és jót, azt mind kegyelemből tehették!

Ahhoz, hogy egészséges legyen a tökéletességre törekvésünk, és azt testvéreinkkel együtt

vigyük véghez, meg kell látnunk, hogy növekedésünk kegyelemből van, és ez Isten kegyelme. De lásuk csak, hogyan munkálja Isten a keresztyén ember növekedését:

1. A keresztyén ember tökéletességre való törekvése, az abban való növekedés, alapvetően a megszentelődés maga, amit Szentlélek Isten munkál.
2. Szentlélek Isten munkálja az újonnan születést a bűnös szívében, és ugyancsak Ő az, aki megtisztítja a bűnöst minden gonoszságából, megújítja a régi természetét Isten képére és képessé teszi őt arra, hogy jó cselekedeteket vigyen véghez.
3. A megszentelődés folyamata a hívő egész életében tart, de itt a Földön soha nem éri el a tökéletességet.
4. A dortrehti zsinaton megfogalmazott öt pontja a kálvinizmusnak csodálatosan kifejti azt, ahogyan Isten kegyelmesen munkálja a bűnösök életében a megszentelődést. Az öt pont az arminiánusok vádjaira született meg válaszként, az egyik a szentek állhatatossága, ami a hívők tökéletességre törekvését magyarázza, mely nem azt jelenti, hogy bárki is önmagától kitarthat a hitben, hanem a Szentlélek Isten munkája az, ami által a bűnös szívében munkált kegyelmet tovább növeli a hívő

egész életében. Erről tanítanak a következő igehelyek: „És én örök életet adok nékik; és soha örökké el nem vesznek, és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. Az én Atyám, a ki *azokat* adta nékem, nagyobb mindeneknél; és senki sem ragadhatja ki *azokat* az én Atyámnak kezéből.” (Jn 10,28-29) „Mert megbánhatatlanok az Istennek ajándékai és az ő elhívása.” (Róm 11,29) „Meg lévén győződve arról, hogy a ki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig.” (Fil 1,6) „És megszabadít engem az Úr minden gonosz cselekedettől, és megtart az ő mennyei országára; a kinek dicsőség örökkön örökké! Ámen.” (2Tim 4,18)

Mégis azt látjuk, hogy sok keresztyén a cselekedeteiben bízik Isten kegyelme helyett. Azt gondolja, hogy a keresztyénség egyenlő a törvények megcselekvésével, illetve, hogy a tökéletességre törekvés az a folyamat, amikor ismerve Isten törvényét és megcselekedve azt egyre jobbak leszünk. Ilyen eset például a Mt 7,12 félreértelmezése, amikor sokan csak a 'keresztyénség egy lépésben' szabályt látják ebben a versben. Ők máris jobbnak gondolják magukat, ha sikerül véghezvinniük, ami abban a versben tanítva van. Sőt, nem kevesen vannak, akik pusztán humanitárius meggyőződésből válnak valamelyik keresztyén felekezet tagjává.

A tökéletességre törekvés ott kezdődik, amikor a hívő meglátja, hogy Isten kegyelme nélkül nem tud, és nem is akar erre törekedni. Addig csak a jóindulat megnyerése (a büntetés elkerülése), illetve a bűntelenség a cél, de attól a pillanattól kezdve, hogy meglátta a kegyelmet, az a célja, hogy ebben éljen, és főleg Azzal, aki ezt neki adta. Attól a pillanattól kezdve már vágya, hogy Istent dicsóítsa és magasztalja, Vele lakozzék. Alapvetően abban különbözik a jó cselekedetre és a kegyelemre épített megszentelődés, hogy előbbi magában bízik és vallja, hogy magától is képes a tökéletességre törekedni. Ez azonban ellentmond a Fil 2,13-ban leírtaknak. Sőt, aki önmagában bízik, az el fog bukni. „Azért a ki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék.” (1Kor 10,12)

Mindazáltal aki valóban hívő, az éppen a kegyelemre apellálva és abban bízva akar tökéletes lenni, hiszen az ő Ura parancsolja és ígéri ezt neki (3Móz 11,44-45, 1Pét 1,16).

Ha a tökéletességre törekedsz, akkor tudnod kell, hogy nincs az a cselekedet, amivel kiérdemelnéd a kegyelmet vagy akár egy rossz cselekedet megbocsá-

tását. Való igaz, hogy Isten megjutalmazza az engedelmisséget, de a jutalom nem az üdvösség, hanem az öröm Jézus Krisztusban: „Mert ha akaratom szerint mívelem ezt, jutalmam van; ha pedig akaratom nélkül, sáfársággal bíztam meg. Micsoda tehát az én jutalmam? Hogy prédikálásommal ingyenvalóvá tegyem a Krisztus evangéliomát, hogy ne használjam ki *ama* szabadságomat az evangéliom hirdetésénél.” (1Kor 9,17-18)

Isten munkálja az akarást és a véghezvitelt, és végül kegyelemből ad jutalmat: „Annakokáért, szerelmeseim, a miképen mindenkor engedelmeskedtetek, nem úgy, mint az én jelenlétemben csak, hanem most sokkal inkább az én távollétemben, félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességeteket; mert Isten az, a ki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” (Fil 2,12-13)

Isten végzi el, hogy akarj a tökéletességre törekedni:

1. Körülmetéli a szívedet, hogy „szeresd az Urat, a te Istenedet, teljes szívedből és teljes lelkedből” (5Móz 30,6).
2. Eltávolítja kőszívedet és helyette hús szívet ad (Ez 11,19).
3. Világosságot gyújt szívedben, hogy lássad Jézus Krisztus világosságát, és vágyakozzál elváltozni az Ő ábrázátára (2Kor 4,6).
4. Elvégzi szeretettel és autoritással, hogy akik az övéi Hozzá menjenek (Jn 6,37, 44).

Isten munkálja, hogy ha Hozzá akarsz jutni, azt meg is tudd cselekedni:

1. Azért munkálja az akarást, hogy azt megcselekedd (Fil 1,6).
2. Nem csak az akarást, de a buzgalmat, az arra való készséget is adja (Zsid 13,21).
3. Megadja a képességet is arra, hogy az Ő akaratá szerint járd (1Kor 4,7).

4. Azt is megmondja, mit kell cselekedned, ha a tökéletességre akarsz törekedni (Róm 12,1-2).
5. Ő ad erőt arra, hogy aszerint cselekedj, amit az Ő kegyelme elvégzett benned (Fil 4,13).
6. Isten a kegyelmi eszközöket arra is rendelte, hogy növekedhessünk a kegyelemben, és munkálni tudjuk a megszentelésünket (Fil 2,12).
7. Mindezt azért cselekszi, hogy Szent Neve megdicsőüljön (Ef 1,5.9.11; 2Tim 1,9).

Aki kegyelemben van, az lelkesen vágyik Isten akaratát véghezvinni, Aki maga azt parancsolja, hogy legyünk lelkesek, buzgólkodjunk a Neki való engedelmisségben. Jézus Krisztus azt mondta a laodiceai gyülekezetnek: „Legyél buzgóságos azért, és térj meg!” (Jel 3,19) A keresztyén buzgóság azt jelenti, hogy a hívő ember az Úrnak kedves módon akar élni, és azt a célt akarja betölteni, amiért teremtett, és megváltatott: Istent dicsőíteni és magasztalni. Ilyen értelemben, aki a tökéletességre törekszik, az nem törődik annak árával, Arra szegezi tekintetét, aki őt tökéletességre hívta.

Végezetül azt is tudni kell, hogy a tökéletességre való törekvésben csak a testvérekkel együtt juthatunk előre! Isten azt parancsolja, hogy egymás terhét hordozva töltsük be Krisztus törvényét: „Egymás terhét hordozzátok, és úgy töltsétek be a Krisztus törvényét.” (Gal 6,2) A kenyai futók is mindig csoportban edzenek. Azt azért teszik, hogy az erősek segíthessék a gyengéket, és a gyengébb akaratúak előtt mindig legyenek olyanok, akik példaként szolgáljanak, olyanok, akik serkentésük őket. Továbbá, az erősek tanulják meg visszafogni magukat, törődjenek csapattársaikkal is. Ha Isten neked célt, erőt és kitartást adott, oszd meg a testvéreiddel: segítsd őket, hogy Krisztushoz hasonlóak legyenek! Ha gyengébb vagy, kérj bátran segítséget: nem a melletted levőhöz kell hasonlítanod magadat, hanem ahhoz, Aki jókedvűből elhívott, megváltott és megszentelődéseden munkálkodik.

A tökéletességre törekvés ott kezdődik, amikor a hívő meglátja, hogy Isten kegyelme nélkül nem tud, és nem is akar erre törekedni.

Attól a pillanattól kezdve, hogy meglátta a kegyelmet, az a célja, hogy Azzal éljen, aki ezt neki adta.

Radikális fertőzés

JOHN SARTELLE

Mindig is idegenkedtem az oltásoktól. Nagyon nyugtalanít a gondolat, hogy egy súlyos betegség kórokozót juttatják a testembe. Az orvos használhat orvosi szakkifejezéseket, mint például „patogén” vagy „antitest”. Mondhatja, hogy csak a bőröd felső rétegébe juttatja. De a tény ugyanaz: szánt szándékkal tesznek ki egy baktérium vagy vírus hatásának. Az orvosi magyarázat az, hogy legyengített vagy halott elemeket kap a testem, amiből kiindulva kifejlesztheti az antitesteket, amelyekkel leküzdheti az adott betegséget. Az oltóanyag immunissá tesz a valóságos betegséggel szemben.

Ez az, ami sok keresztyénnel és egyházzal történik. Oltást kaptak a keresztyénség gyenge vagy halott formáiból. Így alakítottak ki olyan antitesteket, amivel ellenállhatnak az igazi keresztyénség *fertőzésének*. Úgy tesznek, mintha keresztyének lennének, de valódi tüneteket nem lehet felfedezni életükön.

Ne értsetek félre, a *Krisztus-betegség* igazi forradalmi terjedése hasonló a heveny, extrém fertőzés gyors elszaporodásához, megöli a régi életmódunkat és új életet ad, ami már magában hordozza a kiteljesedés lehetőségét, az Úr Jézust. Amikor Jézus azt mondta, hogy „Kövess engem!”, akkor nem arról beszélt, hogy elég csak vasárnapi iskolába járnunk. Ez a felszólítás azt jelenti: Szeresd ellenségeidet! Imádkozz azokért, akik bántanak! Bocsáss meg azoknak, akik átszögezik a kezed! Ha a szemed bűnre visz, kapard ki! Szeress engem jobban a gyerekeidnél vagy szüleidnél! Örülj a szenvedésben! Az Igazi erő az erőtelenségben, szolgálatban, istenfélelemben, megbocsátásban rejlik. A rablók és paráznák közelebb

vannak Isten országához, mint a moralisták. Ne rejtőzködjtek el udvariaskodás mögé, hanem valljátok meg őszintén egymásnak bűneiteket! Az erkölcsileg elővigyázatosnak is annyira kell Isten kegyelmére támaszkodnia, mint a gyilkosnak.

Nem egyszerű követni azt a hatalmas Krisztust, aki ilyen kijelentéseket tett. Viszont mindaz, ami ennél kevesebb, az már nem az Ő követése. Ha ezeket a drasztikus elvárásokat kihagyjuk, akkor már nem beszélhetünk valódi keresztyénségről.

A kortárs egyházak nagy része inkább a világ és a Sátán által vezetett oltási központként működik. Az emberek azért járnak oda, hogy megkapják a heti oltóanyagukat, elkerüljék az esetleges *fertőzést*.

Mégis, ez az extrém élet, amit keresztyénségnek hívunk, nem csak abból áll, hogy követjük Krisztust, hanem a Szentlélek ereje is hozzátartozik. A Biblia azt tanítja a Szentlélekről, hogy Ő bennünk lakozik.

Egy logikus kérdés: ha te Krisztust követed, és a Szentháromság harmadik tagja benned lakozik, akkor hogyhogy nem látszik az életeden a radikális változás? Pál azt mondta, hogy a Szentlélek jelenlétét szeretet, öröm, béke, türelem, kedvesség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség mutatja. Persze, ezeket a jellemvonásokat a hitetlenekben is felfedezhetjük. Akkor mégis miben különbözik a keresztyén ember szeretete és öröme a hitetlenétől? A nagy különbség az, hogy a keresztyén szeretete és öröme természetfeletti. Ez a szeretet és öröm egy magasabb szintű – egy olyan szint, ami teljesen ismeretlen az istentelen világban, és ami a Szentlélek nélkül elérhetetlen. Ugyanaz az erő, ami megteremtette a világot, tölti be

a szívet is szeretettel. A világ joggal kérdezheti: „Ha Krisztus követelményei annyira rendkívüliek, és ha Isten benned lakozik, hogy lehet, hogy ilyen közönséges életet élsz?”

A tizenkilencedik század végén két londoni ember elment az egyik ismerősük kínai útvjáról szóló beszámolóját meghallgatni. Ez a férfi arról beszélt, hogy egyszer egy faluba érkezve arról érdeklődött, hogy vannak-e ott keresztyének. A falu vezetője azt mondta, hogy ötven mérfölddel arrébb lakik egy keresztyén. Az egyik útitársa a fülébe súgta: „Ó, egyetlen keresztyén van csupán, és az is ötven mérfölddel odébb. De mindenki pontosan tudja, hogy ő hol él!” Tud a világ rólunk a radikális életmódunk miatt?

Amikor valaki éppen beteg, távol tartjuk magunkat tőle. Az az ember nagyon fertőző, és nem szeretnénk elkapni a betegséget. Viszont én még soha nem tartottam magam távol attól a személytől, aki csak egy egyszerű oltást kapott. Az a személy nem fertőző. Ugyanígy, a világ nem fog megfertőződni azoktól, akik csak a keresztyénség oltóanyagát kapták meg. Évekig élhetnek a közelükben, és nem kell amatt aggódniuk, hogy az igazi krisztusi fertőzést elkapják.

A megszentelődés során a tökéletességet elérni lehetetlen a földi életben. Viszont a folyamatos növekedés Krisztusban elérhető. Biztos, hogy lesznek bukások. Péter és János is vallottak kudarcot. Az elesés ugyanakkor egy lehetőség a bűnbánatra, mely fontos része a bűnös ember megszentelődésének. Ne add fel! Emlékezz arra, hogy ez a kegyelem örömhíre! A megszentelődés egész életünkben tart.

Amikor Jézus azt mondta, hogy „Kövess engem!”, akkor nem arról beszélt, hogy elég csak vasárnapi iskolába járnunk. Ez a felszólítás azt jelenti: Imádkozz azokért, akik bántanak! Bocsáss meg azoknak, akik átszögezik a kezed! Ha a szemed bűnre visz, kapard ki! Szeress engem jobban a gyerekeidnél vagy szüleidnél! Örülj a szenvedésben!

Minél hamarabb olvasd el újra az evangéliumokat! Figyelj Jézus szavára! Figyeld meg, Ő hogyan élt! Ha tanulmányozzuk az első tanítványok életét, megérthetjük, mit jelentett Krisztussal együtt lenni: „Mikor pedig látták Péternek és Jánosnak a szólásban való bátorságukat, ... meg is ismerék őket, hogy a Jézussal voltak”. (ApCsel 4,13) Rendszeresen menj az Atyához imádságban és kérd Őt, hogy töltsön be Szentlelkével! Imádkozz újra és újra ezért! Kockázatos lépések ezek, mert olyan betegséget kaphatsz el, amiből soha nem lehet kigyógyulni...

Fordította Szabó Erika
a *Tabletalk* 2006. szeptemberi számából

Az engedelmesség szokása

DON OVERBEEK

Sok ember ígéri meg, hogy eztán engedelmes lesz. Ha a rendőrök valakit félreállítanak a közlekedési szabályok áthágása miatt, folyton csak ezt hallják: „Legközelebb lassabban fogok vezetni.” Ugyanígy, a szülők előtt is jól ismert gyermekük tekintete a büntetés előtt, ami azt mondja: „Nem csinálok ilyet többet...” Az engedelmességre tett ígérek azonban sokszor csak az engedetlenség elkendőzésére szolgálnak.

Nekünk sokkal többre van szükségünk, mint ígérekre; ez a többlet pedig az engedelmesség szokása. Az engedelmesség szokása az Isten által adott hajlandóság arra, hogy mindenkor engedelmeskedjünk Neki. Megmondattott (és be is bizonyosodott), hogy megrögzött szokásaink, viselkedésformáink vannak, de sajnálatos módon az Istennek elfogadható engedelmesség hiányzik megszokásaink közül. Pedig természet szerinti magatartásformáink parányiak és jelentéktelenek az Úrnak való engedelmes viselkedéshez képest.

Pál apostol engedelmes magatartása nyilvánvaló a Fil 1,21-ből: „Mert nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség”. Pál egy rendkívül nehéz és kényes helyzetet használ fel arra, hogy bemutassa milyenné

*„Mert nékem az élet
Krisztus,
és a meghalás nyereség.”*

FILIPPI 1,21

vált számára az engedelmesség. Ahol az örömteli, spontán, Istennek való engedelmesség növekszik, ott biztonságos és dicsőséges lesz szívünk és életünk egyaránt.

A Filippibelihez írott levélre gyakran úgy tekintünk, hogy az elsősorban a keresztyén örömmel foglalkozik, mégis gyakran elfelejtjük a tényt, hogy az öröm és a boldogság az engedelmességből származik. Pál öröme és boldogságra felszólító parancsának hátterében az engedelmesség áll. Te vajon elégedetten engedelmeskedsz-e a Szentírásnak és építgeted-e az engedelmesség szokását?

Az engedelmes magatartás aktívan és passzívan is formálódik. Ha egy református keresztyén azt a kifejezést hallja, hogy „aktív és passzív engedelmesség”, ösztönösen Jézus Krisztusra gondol. Ez egy biblikus megkülönböztetés, amely kitűnő segítség lehet ahhoz, hogy Krisztus munkáját megértsük. De a kétoldalú engedelmességet nem elég pusztán Krisztusban csodálni; ugyanez kell, hogy működjön az Őhozzá tartozókban is. Pál azt mondja „Az élet Krisztus és a meghalás nyereség”. (Fil 1,21) Az engedelmességhez ismételt cselekvés szükséges, e szerint kell járnunk, hogy hatása is legyen. A cselekvő ke-

gyelem és a kegyelem melyben részesülünk, segítik elő az engedelmességnek ezt a szokását. Hogyan tapasztalod tudatosan ezt az aktív és passzív engedelmességet, amely egyedüli képes arra, hogy az Urat megörvendeztesse?

Az engedelmesség szokása mind a testre, mind a lélekre vonatkozik. Könnyen becsaphatjuk magunkat azt gondolva, hogy testünk rossz, lelkünk pedig jó. Ez ahhoz a következtetéshez vezet, hogy az engedelmes magatartáshoz lelkünk ösztönzésére és testünk háttérbe szorítására van szükség – de Pál ihletett kijelentése nem támogatja ezt. „Az élet Krisztus” azt jelenti, hogy Krisztus Pál élő erőssége a testben. Krisztus az élet, nemcsak Pál lelke számára, de az ő testének éltetője is. Ezt a megállapítást kiegyensúlyozza a spirituális „a meghalás nyereség” rész. Halandó testünk levetközése lelkünk végső nyeresége lesz majd, mérhetetlenül és felfoghatatlanul meghaladva jelenlegi létezésünk standardjait. Engedelmes magatartásunk éppen annyira lesz erős, amennyire következetesen megtartjuk ezt a test és a lélek közti egyensúlyt.

Viduljunk fel a végső gondolattól: az engedelmesség megszokása Isten emberei számára most is valóság, a jövőben pedig még teljesebben élvezhetjük majd. „Az élet Krisztus” egy új magatartásbeli engedelmesség jelenlegi boldogsága. Nincsen nagyobb motiváció a mi engedelmességünkhöz, mint Krisztusé (Fil 2,8) és nincsen nagyobb cél hozzá, minthogy Krisztushoz minél jobban hasonlóvá váljunk. Ennél is több vár Isten embereire az Ő országában. Nem tudjuk megfejtetni, hogy akkor milyen lesz majd az engedelmesség szokása – melyet mind a lélekben, mind a testben gyakorolni fogunk, mert teljesen tökéletesek leszünk – de az biztos, hogy jóval nagyobb és dicsőségesebb lesz, mint a jelenlegi.

Az öröm azok tulajdona lesz, akik már megszokásból engedelmeskednek Istennek. Ez az öröm érezhető ki Pál szavaiból, „Mert nékem az élet Krisztus és a meghalás nyereség”. Vajon a Te életed is ezt támasztja alá?

*Fordította Tisza Kata
a The Banner of Sovereign Grace Truth
2010. szeptemberi számából*

*Nekünk sokkal többre van
szükségünk az ígérgetésnél:
ez a többlet pedig az
engedelmesség szokása.
Ahol az örömteli, spontán,
Istennek való engedelmesség
növekszik, ott biztonságos
és dicsőséges lesz szívünk és
életünk egyaránt.*

C lairvaux-i Bernát egyszer említést tett egy idős emberről, aki ha hallotta egy hívő keresztyén kijelentését hogy bűnbe esett, akkor azt mondogatta magában: „ő elesett ma, én elbukhatok holnap.” Pál apostol ugyanezt a vélekedést ajánlotta, amikor ezt írta: „azért aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.” (1Kor 10-12)

Nagy bölcsesség az, ha nem a saját képességeinkben bízunk arra nézve, hogy erősen megállunk a hitben. Amikor kisfiú voltam, édesapám gyakran mondta: „A legkevésbé saját magamban bízom”. Meg kellene döbbernünk hívő keresztyének hasonló kijelentésein: „Én sohasem tenném meg ezt”, vagy „Hogyan tehetett valaki ilyet?”

A Szentírásban egyaránt feljegyezték a hitetleneknek és hívőknek nagy vétkeiket, hogy eligazítsanak minket a különféle helyzetekben. Az előbbi a hitleneket tanítja, hogy szükségük van az újjászületésre, az utóbbi pedig a szenteket, hogy ne bízzanak csak magukban. Az Írás alapján másképp kell értelmeznünk a hitetlenek bűnös cselekedeteit, illetve a szentek vétkeiket.

Fontold meg a következőket! Ha egy ártatlan ember egy gyümölcsöt választott a végtelenül értékes Isten helyett (1Móz 3-6); ha korának legigazabb embere részegségében eszméletét veszítve mezítelenül feküdt sátrában fiai szeme láttára (9,21); ha a hívők atyja gyermeket nemzett felesége szolgálójának (16,1-4) és saját feleségét kétszer is más férfiak kezébe tudta adni (12,11-15; 20,1-2); ha az asszony akinek

Isten ígéretet adott, ki tudta nevetni azt, majd le is tagadni (18,9-15); ha az „igaz Lót” mohón a legzüllöttebb virágzó várost választotta magának és családjának lakhelyül (13,8-13) és még lányait is kiszolgáltatta volna a város perverz férfijainak (19,4-8); ha az ígért fia kivételezett idősebbik fiával, mert kedve szerint való vadász volt (25,28) és kevésen múlt hogy miatta más kezére került az ő felesége is (26,6-11); ha Izrael korábban ki tudta csalni bátyjától az elsőszülöttségi jogot (25,29-34) –, akkor én ugyanúgy meg tudnám tenni mindezeket.

Ha a földön a legszelídebb ember olyan bűnös haragra és hitelenségre gerjedt, hogy Isten nem engedte be őt az Ígért Földjére (4Móz 20,7-12); ha utódja képes volt szövetkezni a pogányokkal, mert nem kérte ki Isten tanácsát (Józs 9.); ha Izrael két legnagyobb bírása is kételkedett Isten azonnali ígéreteiben (Bír 4;11.); ha egy erős vitéz bálványimádóvá tudott válni élete végén (Bír 8,22-27), ha a legerősebb ember, aki valaha is élt, legyőzetett a bor és a nők által (14-16.fejezet) –, akkor én is hajlandó lehetek mindezekre.

Ha az Isten szíve szerint való férfi házasságtöréstől indítva meggyilkoltatta egyik legvitézesebb emberét (2Sám 11); ha a legbölcsebb ember ostoba módon hagyta ezer asszony által szívét félrevezetni idegen istenek imáadására (1Kir 11); ha egy panaszkodó próféta képes volt Istent vádolni népe megcsalásával (Jer 4,10); ha Izrael egyik prófétája öngazultan futott el Isten küldetése elől (Jón 1-3) –, akkor én is képes lehetek ilyen dolgokra.

Ha az Illés lelkével járó előfutára Krisztusnak kétségbe von-
ta annak azonosságát, akiről tanúbizonyságot tett (Mt 11,2-3);
ha Péter apostol meg akarta Jézust 'menteni' a kereszttől (16,21-
23), vitába szállt az Úrral (Jn 13,6-10; ApCsel 10,9-16), sőt meg is
tagadta Őt (Lk 22,54-61), majd megosztotta a gyülekezetet az
egyedül a hit által történő megigazulás dogmájával (Gal 2,11-
21) –, mindegyik bennem is meglehet a készség.

Ha Jakab és János Jézus által akartak mindenkit megelőző
pozícióba kerülni (Mk 10,35-37) és tüzet akartak lehívni az ég-
ből azokra, akik nem hittek az evangéliumban (Lk 9,51-55), ha
János apostol kétszer is leborult az angyalok előtt (Jel 19,9-10;
22,8-9), akkor én sem vagyok különb.

Álljunk ellen annak a kísértésnek, mely szerint úgy gon-
doljuk, saját erőnk elég arra, hogy megmaradjunk a hitben!
Annak a kegyelmétől függünk, aki ezt mondta: „...nélkülöm
semmit sem cselekedhetek.” (Jn 15,5) Ha elesünk, Krisztus-
hoz kell mennünk bűnünket megvallva, reménykedve az Ő
irgalmában. A Szentírás kijelenti: „Mert ha hétszer elesik is
az igaz, akkor is fölkel.” (Péld 24,16) Hétszer elesni azt jelenti,

*Ha a valaha élt legerősebb ember, legyőzetett a
bor és a nők által, ha az Isten szíve szerint való
férfi házasságtöréstől indítatva meggyilkoltatta
egyik legvitézesebb emberét; ha a legbölcsebb ember
ostoba módon hagyta ezer asszony által szívét
félrevezetni idegen istenek imádására – akkor én
is képes lehetek ilyen dolgokra. „Azért aki azt
gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.”*

hogymár hatszor felállítottak. A legnagyobb hívők is részesei
a nagy kísértéseknek, elbukásoknak. Ezek a tények semmi-
képpen sem adnak engedélyt további bűnök elkövetésére, ha-
nem inkább józan ráébredést arra, hogy „...nem lakik bennem,
vagyis az én testemben jó...” (Róm 7,18) Ne higgyünk önma-
gunkban, legyünk elnézőek a gyengékkal szemben, és kapaszkodjunk erősen Krisztusba! Oda kell menekülnünk Nagy Fő-
papunkhoz, Aki mindazokban a kísértésekben részesült mint
mi, de sohasem vétkezett. Őhöz kell járulnunk kegyelemért
és irgalomért, hogy ellenálljunk a kísértéseknek, Őhöz kell
fordulnunk kegyelemért és könyörületért, ha elbotlunk. Mivel
minket a bizonyágtevőknek oly nagy fellege vesz körül, „azért
aki azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék.”

Fordította Némethné Orbán Mária
a *Tabletalk* 2011. decemberi számából

FUSS A BŰN ELŐL!

Egy fiatal lány, miután elfo-
gadta Krisztust megváltójának,
tag szeretett volna lenni egy helyi
gyülekezetben.

Egy idős diakónus ezt kérdezte
tőle:

– Bűnös voltál, mielőtt befo-
gadta az Úr Jézust az életedbe?

– Igen, uram – felelte.

– És még most is bűnös vagy?

– Az igazat megvallva na-
gyobb bűnösnek érzem magam,
mint valaha.

– Akkor milyen valódi változást
tapasztaltál?

– Nem igazán tudom, hogy is
mondjam – válaszolta –, de koráb-
ban rohantam a bűnbe, azonban
mióta tudom, hogy Isten megvál-
tott, menekülök a bűn elől.

Ezek után a gyülekezet tag-
jai sorába fogadta, és a lány élete
megmutatta, hogy valóban meg-
tért.

*„Én fiacskáim, ezeket azért írom
néktek, hogy ne vétkezzetek. És ha
valaki vétkezik, van Szószólónk az
Atyánál, az igaz Jézus Krisztus. És Ő
engesztelő áldozat a mi vétkeinkért;
de nemcsak a mienkért, hanem
az egész világért is. És arról tudjuk
meg, hogy megismertük őt, ha az ő
parancsolatait megtartjuk.”*

(János első levele 2,1-3)

*„A szeretet képmutatás nélkül való
legyen. Iszonyodjatok a gonosztól,
ragaszkodjatok a jóhoz.”*

(Római levél 12,9)

Az *Our Daily Bread* alapján
fordította: Somogyi Gergely

A KERESZTYÉNSÉG VALÓBAN CSAK EGY MANKÓ?

SIMON WENHAM

Alister McGrath *Hitvédelem* című könyvében rámutatott, hogy „az egyik legismertebb kritika a keresztyénséggel szemben az, hogy az élet veszteségeinek kínál vigaszt”. A hívőket gyakran ábrázolják gyenge és naiv emberekként, akiknek *szükségük van* hitre, hogy *mankóként* keresztülvigye őket az életen. Az új ateista irodalomban ezzel a képpel gyakran állítják szembe a szívósabb értelmiségi ateista arcképét, aki nem szorul rá ilyen kényelmes, de gyerekes értelmetlenségekre. Ez a fajta ábrázolás szimpatikus lehet egyeseknek, de valóban helytálló?

Először is nagy segítség, ha meghatározzuk a *mankó* fogalmát. Orvosi környezetben a szó nyilvánvalóan egy olyan eszközt jelöl, amit az emberek akkor használnak, ha megsérültek. A hasonlat tehát jó abban az értelemben, hogy annak van szüksége rá, akinek valamilyen fogyatékosága vagy sérülése van. Bizonyos értelemben teljesen nyilvánvaló, hogy a legsérülékenyebbeknek szükségük lehet támogatásra. De ahogy az agnosztikus³ John Humphrys rámutatott, „Nem így vagyunk mindannyian? Csak sokan a pohár után nyúlnak a Biblia helyett.”⁴ Esze-

rint a kérdés nem az, hogy van-e mankód, hanem hogy mi a *te* mankód? Ez fontos megállapítás, mert az emberek mindenféle dologra támaszkodnak kényelmük vagy önértékelésük érdekében, kezdve a vagyontól, a pénztől, ételtől, szépségtől a dohányzásig, kábítószerig, alkoholig és a szexig. Ahelyett, hogy ezeket a gyengeség jeleinek tekintenék, sokat ezek közül egészen elfogadható dolognak tartanak a társadalomban, amíg azok nem okoznak egy sokkal rombolóbb magatartásformának tartott súlyos függőséget. Mindazonáltal csak rövid távú szabadulást kínálnak az élet nehézségeiből, gyakran csak mélyebb problémákat fednek el. Azt gondolni, hogy az ateisták bizonyos értelemben erősebbek a hívőknél (mankó nélkül is tudnak élni), ez az emberiség sötétebb oldalának figyelmen kívül hagyása, ami nagyon is gyakori a világban. McGrath így magyarázza:

„Ha eltört a lábad, mankóra van *szükséged*. Ha beteg vagy, gyógyszerre. Hát így van ez. Az emberi természet a keresztyén felfogás szerint sérült, sebesült és magatehetetlen a bűn miatt. Hát így van ez.”⁵

Ezen felül a hippói Ágoston az egyházat kórházhoz hasonlította, mert tele van sérült és beteg embe-

kedünk) London, 2007, in J. C. Lennox, *Gunning for God* (Harc Istenért) Oxford, 2011, 24.o.

5. A. McGrath, *Mere Apologetics* (Grand Rapids, 2012), 170.o.

1. A. McGrath, *Mere Apologetics* (Grand Rapids, 2012), 167.o.

2. Az eredeti cikket lásd: *Pulse Magazin*, 10. szám (2012 tavasz), 14-16.o.

3. Olyan ember, aki nem hisz abban, hogy lenne bármi, amiben hihetne – a fordító megjegyzése.

4. J. Humphrys, *In God We Doubt* (Isten, akiben kétel-

rekkel, akik gyógyulófélben vannak.⁶ Mint minden betegségnél, a kezelés nem kezdődhet el, míg az alany el nem ismeri, hogy beteg és segítségre szorul. Számtalan bizonyíték alapján állíthatjuk, hogy a vallásos hitnek előnyös hatásai vannak mind a lelki, mind a fizikai egészségre. Andrew Sims, a Királyi Pszichiátriai Kollégium volt elnöke azt írja „nagy számú kutatás” igazolja ezt, és „ez az egyik legféltettebben őrzött titok a pszichiátriában és az egész egészségügyben”.⁷ Egy olyan kultúrában, mely mintha más dolgok fölé magasztalná az egészséget, a jólétet és a boldogságot, ennek vonzóvá kellene tennie a vallásos hitet a társadalom gyengébb és erősebb tagjai számára egyaránt.

Sok keresztyén tesz bizonyosságot a hitre jutás átforgató hatásáról, mely során olyan mankók is feleslegessé váltak, melyekre korábban támaszkodtak. Mégis a gondolat, hogy a hitre jutás felszabadító és megerősítő lehet, átokkal ér fel egyes emberek számára. Christopher Hitchens például a keresztyénség totalitáriánus jellegét említette, mely a követőit az állandó önálávetés állapotában tartja.⁸ G. K. Chesterton másképp látta ezt, amikor azt mondta, hogy „az ember méltósága” és „az ember kicsinysége” tökéletesen ki van egyensúlyozva, ami lehetővé teszi az embereknek, hogy erős önértékelésük legyen anélkül, hogy felfuvalkodnának.⁹

Isten minden kétséget kizáróan ennél sokkal többet kínál. A 2Kor 12,9-ben ezt olvassuk: „Elég néked az én kegyelem; mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el.” A gondolat, hogy az ember erőtlenségéből erő árad, teljesen ellentétes mai kockázatkerülő kultúránkkal, de Simon Guillebaud rámu-

tat: „Ellentmondásnak hangzik, de ha felemeljük a fehér zászlót és elismerjük Isten jogát életünk felett, az számos, az Ő nevében elért jövőbeli győzelemnek nyit kaput.”¹⁰ Mégis, ahogy C. S. Lewis megfigyelte, az emberek továbbra is mankóikra akarnak támaszkodni, hiába kínáltak nekik valami sokkal jobbat:

„Félszívű teremtmények vagyunk, rajongunk az ivásért, a szexért és a vágyainkért, miközben a végtelen öröm lett felkínálva nekünk – mint egy buta gyerek, aki a nyomornegyedben akar homokpogácsákat gyártani, mert nem érti a felkínált tengerparti nyaralás fogalmát. Túl kevészel beérjük.”¹¹

Az emberek mindenféle dologra támaszkodnak kényelmük vagy önértékelésük érdekében, kezdve a vagyontól, a pénztől, ételtől, szépségtől a dohányzásig, kábítószerig, alkoholig és a szexig. Sokat ezek közül egészen elfogadható dolognak tartanak a társadalomban, amíg azok nem okoznak egy sokkal rombolóbb magatartásformának tartott súlyos függőséget. Vagyis a kérdés nem az, hogy van-e mankód, hanem hogy mi a te mankód?

Sokat segíthet, ha megvizsgáljuk, mire támaszkodunk életünkben, és ennek milyen hatása van ránk. Ahogy a korábbi ateista blogger, Daniel Rodgers emlékeztet minket, ne akarjuk elszalasztani az élet teljességét, amit Isten kínál mindannyiunknak, akár hiszük ezt, akár nem:

„Az igazság az, hogy Jézus soha nem kínált mankót, csak a keresztet; nem arra hívott, hogy jobb ember légy, magasabb önértékeléssel, és legyen egy terved, hogyan fogsz

keresztülványszorogni a létezéseden. Arra hívott, hogy ismerjük fel, a bűnbocsánat, melyet mindannyian keresünk Benne található meg, ha követjük Őt a keresztre... Azért kínál a keresztyénség a körülményeitől, háttérétől és szellemi képességeitől függetlenül mindenkinek valami nagyszerűt, mert igaz.”¹²

Fordította: Somogyi Gergely

<http://www.rzim.eu/is-christianity-just-a-crutch>

6. uo.

7. A. Sims, Is Faith Delusion? (A hit tévedés?) London, 2009, in Lennox, Gunning, 77-78.o.

8. C. Hitchens, God is Not Great (Isten nem nagy), London, 2007, 232-234.o.

9. G. K. Chesterton, Orthodoxy (Ortodoxia), Chicago, 2009, 143.o.

10. S. Guillebaud, For What It's Worth (Amiért megéri), Oxford, 1999, 171.o.

11. C. S. Lewis, The Weight of Glory and Other Addresses (A dicsőség súlya), Grand Rapids, 1949, 1-2. old.

12. D. Rodger, “Is Christianity a Psychological Crutch?” (A keresztyénség egy pszichológiai mankó?). Forrás: www.bethinking.org

Egy lelkész bizonyágtétele

Deák-Fogarasi András

1973-ban születtem Sepsiszentgyörgyön egy erdélyi értelmiségi házaspár második gyermekeként. Édesapám reformátusnak, édesanyám unitáriusnak volt keresztelve, de a vallási kérdéseknek nem jutott túl sok szerep a családjunkban. A falusi hagyomány szerint a fiúk az apa, a lányok az anya vallását követték. Apai nagyanyám igyekezett érvényt is szerezni ennek az íratlan szabálynak, egy napon református 'papot' szerzett a szomszéd faluból és engem otthon, háznál, sebtében összeverbuvált keresztszülők jelenlétében titokban megkereszteltek. Ez a kommunista diktatúra idején nem volt szokatlan jelenség. Mivel nálunk erősebb volt édesanyám unitárius családjának a befolyása, így öcsémet már unitáriusnak keresztelték. Családjunkban édesapámmal ketten képviseltük a reformátusságot, bár én bibliai és teológiai ismeretek hiányában nem tudtam különbséget tenni a történelmi egyházak tanításai között. Vallási életünk abban merült ki, hogy nagyobb sátoros ünnepeken elmentünk a templomba Sepsiszentgyörgyre. Mi férfiak, a református vártemplomba, az asszonyok az unitáriusba. Arra emlékszem, hogy a templom hideg volt, nagyon sokan voltunk, és alig vártam, hogy vége legyen az istentiszteletnek, hogy hazamenvén együtt költhessük el az ünnepi ebédet. Csupán karácsony szenteste mentünk szülőfalum unitárius templomába, hogy az istentisztelet ideje alatt legyen idő feldíszíteni a karácsonyfát és előkészíteni a vacsorára. Később, amikor egy román városba készültem bentlakásos szakközépiskolába, néhány kérdés – felelet megtanulása után, családi nyomásra, nővéremmel együtt az unitárius egyházban konfirmáltam, a lelkész és a gondnok jelenlétében.

Gyerekkoromban nagyon szerettem olvasni és egy nap édesapám egyik lelkész barátjától kaptunk

egy-egy Hollandiában nyomtatott, az országba kalandos úton becsempészett Bibliát. Ez a zöld fedelű kis könyv hamarosan egyik kedves olvasmányommá lett. Nem voltam rendszeres bibliaolvasó, de néha elővettem és bár nem mindent értettem, mégis úgy emlékszem vissza, hogy szívesen olvastam. Különösen az utolsó időkről szóló igeversek ragadtak meg és ennek hatására időnként próféta hangú fenyegetésekkel léptem elő a családban. El is könyvelték, hogy én, ha felnövök, biztosan pap leszek. Ezt a Bibliát magammal vittem a szakiskolába is, ahol román adventista osztálytársammal együtt is olvastuk. Valahogy így, a gyerekkoromban hullt az Ige romolhatatlan drága magva lelkem talajába és kezdett el növekedni belőle egy új élet, amiről még sejtelmem sem volt. Tudtam, hittem, hogy van Isten, de nem ismertem Őt.

Időközben Magyarországra telepedtünk. Volt egy szakmám, de nem tudtam elhelyezkedni vele, így segédmunkásként dolgoztam a mezőgazdaságban, építőiparban. Nehéz évek voltak ezek, amikor meglehetősen depresszív lelkiállapotba kerültem és sok fájdalmat okoztam szeretteimnek. Szüleim szerették volna, ha továbbtanulok. Édesapám egy nap előállt és atyai tekintéllyel közölte, hogy holnap még lehetne jelentkezni a debreceni Református Kollégiumba, ha akarok, elmehetek az autóval beiratkozni. Féltem az ismeretlentől, tele voltam Erdélyből hozott kisebbségi komplexusokkal, mégis elindultam. Nővérem kísért el és támogatott ezen a nehéz úton. Felvettek a negyedik gimnáziumi osztályba. Egészen természetes volt számomra, hogy teológiai fakultációra járjak, és a teológiára jelentkezsem érettségi után. Legnagyobb meglepetésemre sikerült az érettségim és a teológiára is felvettek. Idős lelkészem megint csak sebtében konfirmált meg reformátusnak, és elkezdhettem teológusi éveimet.

*Rádöbbsentem arra, hogy áldást
kérni és várni az engedetlenségre
– hiú ábránd.*

Ekkor kerültem kapcsolatba először hívó lelkészek igehirdetéseivel. Csiha Kálmán és Cseri Kálmán szolgálatai voltak nagy hatással rám, így kezdtem látni a magam és egyházam bűneit. Igihirdetésem prófétai hangúak, szigorúak voltak, másokat elítélőek, de magammal szemben elnéző voltam. Hitetlenül, világi módon éltem. Lelkem mélyén tudtam, hogy amit teszek, ahogyan élek az nem kedves Isten előtt, mégis így végeztem el a teológiát. Elhatároztam, hogy ha végzek és kikerülök a lelkészi szolgálatba, minden másként lesz. Tíz év után lemondtam a dohányzásról, ami nagy büszkeséggel töltött el és elhittem, hogy nekem sikerülni fog magamtól is megváltozni, elhagyni a bűnemet, mert erős akarátú vagyok. De a bűn erősebb volt nálam, újra és újra legyőzött. Teljesen kétségbeestem, féltem Istentől, minden percben azt vártam, hogy haragjában lesújt rám és ítéletével összetör.

Időközben megnősültem. Teljesen felkészületlenül léptünk házasságra Klementinával, aki katolikus családból jött és nem sokat tudott a *református papnők* kötelezettségeiről. Nem sok idő kellett és én a perfekcionizmusomat rávetítettem a feleségemre is, elvárásaim léccét vele szemben is nagyon magasra tettem. Azt szerettem volna, hogy mi legyünk az az ideális lelkészházaspár, amely mindig minden szolgálatra kész, mindig mosolyog és boldog. Jelszavam az volt, hogy „valamit, ha nem tudsz jól csinálni, akkor inkább ne is csináld.” Hamar rá kellett döbbsennünk, hogy mi nem tudunk ennek az elvárásnak megfelelni. Hetente feladtuk és előlről kezdtük. Rengeteg fájdalmat okoztunk egymásnak, egyedül Isten kegyelme őrzött meg bennünket a válástól. Kerestük a megoldást, és jónak tűnt a karizmatikus mozgalom kínálta út. Elhittem, hogy azért bukunk el, azért nem tudunk egyről a kettőre jutni, azért nincs áldás rajtunk és a szolgálatainkon, mert hiányzik valami, az a bizonyos második áldás, a Lélek-keresztség, az erő, a csodák és sok minden más, ami ezzel jár. El is kezdtem keresni Istennek ezt a különleges ajándékát, mindent megtettem érte, hogy az enyém legyen, de Isten nem engedett mélyebben bele kerülni ebbe a hamis mozgalomba. Szolgálati helyet váltottunk, ahol az Úr egyik napról a másikra kijózanított és egy másik úton indított el, amely Biatorbágy és a Bibliaszövetség alkalmain át vezetett. Felragyogott előttünk Krisztus. Boldogan fogadtuk el Tőle ajándékba az Atya kegyelmét, bűneinknek bocsánatát, az örök életet, ami öröktől fogva el volt téve a mi számunkra és örömmel tettük életünk irányítását az Ő kezébe.

Ezek az alkalmak nagyon áldottak voltak a számunkra, sok hívó testvérrel ismerkedtünk meg az

ország minden részéről. A Bibliaszövetség igei látásmódja, teológiája sokat segített a hitben való növekedésben. Jó volt együtt lenni a csendes napokon és heteken, de a hazatérés után egyedül maradtunk bukásainkkal, harcainkkal, kérdéseinkkel. Felismertük, hogy a Bibliaszövetség is elkerüli azokat a kényes kérdéseket, amelyek nélkül nem lehet igazi reformáció. Testvéri közösségre vágytunk, olyanra, amiről a Biblia beszél. Szerettük volna a biblikus tanítást úgy képviselni, ahogy azt Hitvallásaink is összefoglalják. De erről nem lehetett szó. Magunk és gyülekezeti életünk sivársága mindig elkeserítően hatott ránk. Isten Igéjének a fényében egyre világosabban láttam, hogy egyházi életünk, gyülekezeti gyakorlatunk szinte minden területen eltér az igei alapoktól. Egyre jobban rám nehezedett, hogy amit teszek, az nem kedves Isten előtt. Olyan gyerekeket keresztelek, akiknek a szülei nem járnak élő hitben, holott mi az Ige és a hitvallásaink alapján csak a hívó szülők gyermekeit keresztelhetnénk meg. Olyan gyerekeket konfirmálok nagyszülői nyomásra, akiknek a szülei már egyszer 'kikonfirmáltak' és akik nem hiszik, nem értik azt, amit megtanulnak. Olyasmit ígérnek és fogadnak az Úr asztalánál, amit nem tudnak és nem is akarnak teljesíteni. Olyan embereket buzdítunk Krisztus követésére, szolgálatára, akik soha nem születtek újjá, nem tértek meg, akiknek nincsen személyes, élő kapcsolatuk az Úrral. Olyan embereknek szolgáltatójuk ki az úrvacsorát, akik nincsenek Krisztusban. Olyan emberek lesznek lelkészek és presbiterek, akik az igei mérce alapján teljesen felkészületlenek és hitetlenek. Sokáig azzal vigasztaltam magam, hogy én figyelmeztetem őket. De hamar rá kellett ébrednem az igazságra. Aki nincs újjászülvén, az lelkileg halott, egy halottat pedig nem lehet figyelmeztetni, nem érti, nem hallja. Az Isten előtti felelősséget nem háríthatom el magamtól, nem vetíthetem a lelkileg halottakra.

Rádöbbsentem arra, hogy egyházunk teljesen elvilágiasodott, benne tisztán, biblikusan, hitvallóan élni és szolgálni nem lehet. Rádöbbsentem arra, hogyha maradok, lépten-nyomon meg kell alkudnom, szembe kell mennem az Igével. Közösséget kell vállalnom a világgal, mely szép vallásos köntösbe burkolózva

beült a templomok padjaiba. Rádöbbsentem arra, hogy áldást kérni és várni az engedelmességre – hiú ábránd. S még nem is szóltam a képmutatásról, a felszínes kapcsolatokról. Sokat beszélgettem ezekről hívó lelkészekkel, akik mindezt ugyanígy látják, mégis maradnak, mert legtöbbször tekintélyes emberekre néznek. Azért kardoskodnak, hogy mindenáron benntartsák a hívőket az egyházban (mivel ők sem akarnak kilépni). Én is sokáig ezt tettem, emberek tekintélyét az Isten tekintélye fölé helyeztem és maradtam, megpróbáltam gyülekezetet építeni a gyülekezetben, egyházat az egyházban, de ez a modell sem nevezhető biblikusnak. Sokáig féltettem a biztos egzisztenciámat, a jó fizetést, a meleg parókiát, a társadalmi presztízst.

Végül azonban Isten Lelke és Igéje meggyőzött arról, hogy ha engedelmes gyermeke szeretnék lenni az Úrnak, akkor minden téren annak kell lennem. Új alapra, a Szentírásra kell helyeznem az életem, a házasságom, a szolgálatom. Amikor a feleségemmel is egyek lettünk ebben az elhatározásban, elkezdtünk keresni egy olyan egyházat, ahol keresztyén hitünket reformátusként, Kálvin tanításának szellemében, azaz tisztán és biblikusan élhetjük meg. Az Úr a Presbiteriánus Egyház felé fordította a figyelmünket. Felvettük a kapcsolatot a debreceni lelkésszel, majd a miskolcival. Egy közös beszélgetés után arra az elhatározásra jutottunk, hogy szakítunk eddigi életvitelünkkel. Ők támogatásukról biztosítottak, így 2010. június 30-án elhagytuk a Református Egyházat, hogy tagjai lehessünk egy hitvalló egyháznak.

Egyházam és szüleim értetlenkedve, felháborodva fogadták döntésünket. Miskolcra költöztünk, ahol a lelkész házaspár testvéri szeretettel várt, családjába fogadott, bátorított, testileg-lelkileg táplált. Kaptunk egy szobát, hogy amíg munkát és lakást találunk, legyen hol laknunk. A gyülekezet is nagy szeretettel fogadott, mindenki igyekezett mindent megtenni azért, hogy mielőbb munkánk és lakásunk legyen. Elkezdték hordozni a mi terheinket is. Isten kegyelméből hamarosan találtunk egy kedves kis házat, amit kibéreltünk és ami azóta otthonunkká lett. Sok keresgélés után munkába állhattunk. Elvégeztük a tanítványképzőt és a gyülekezet teljes jogú úrvacsorázó tagjai lettünk. Hálásak vagyunk Istennek azért, hogy egy hitvalló Egyházba és gyülekezetbe vezetett, ahol semmi sem tökéletes, de mindenki igyekszik az Isten akaratának engedelmeskedve élni az életet. Amióta itt vagyunk, számtalan élet és hittapasztalattal gazdagodott az életünk, harcoljuk a hit nemes harcát, Isten vezet a megszentelődés útján, minden nap tanít és formál. Szeretnénk akaratát egyre jobban megértve Őt szolgálni és dicsőíteni. Sokszor elcsüggedünk, elbukunk, de ilyenkor a Lélek eszünkbe juttatja azt az Igét, amivel az Úr elindított bennünket: „A minden kegyelem Istene, aki elhívott titeket Krisztusban az Ő örök dicsőségére, miután rövid ideig szenvedtetek, maga fog titeket felkészíteni, megszilárdítani, megerősíteni és megalapozni.” (1Pét 5,10) Mindezt pedig egyedül Istené legyen a dicsőség!

VESSZEN A LEGKISEBB BŰN IS!

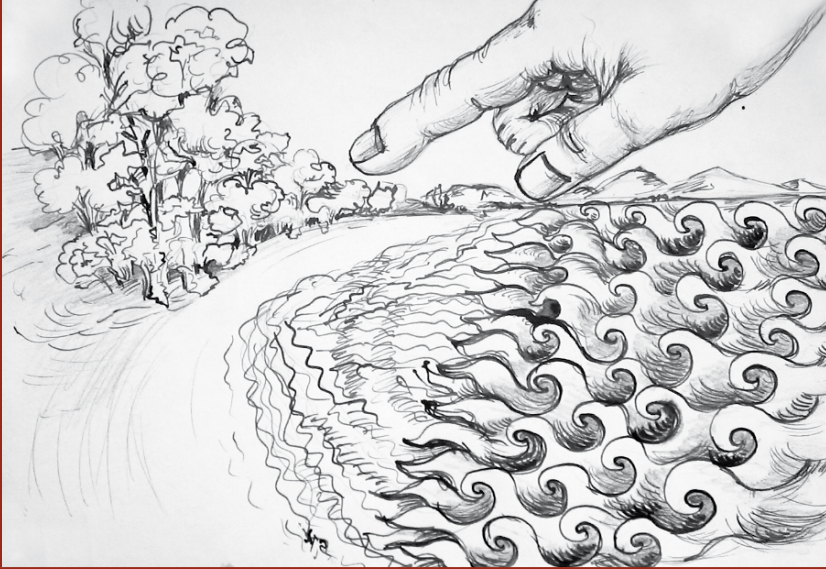
Amikor egy ember keresztyén lesz, általában nagy és szélsőséges változásokon megy keresztül, különösen, ha erkölcstelen életet élt. A lelki növekedés és önmegettagadás első lépéseiként megszabadul a nagy és nyilvánvaló bűnöktől. De sajnálatos módon sok hívő megáll itt. Nem folytatják a munkát, és nem szabadulnak meg a kis bűnöktől, amik beszennyezik életüket. Gordon MacDonald egy saját példával mutatta be ezt az igazságot *A Te saját világod igazgatása* című könyvében:

„Néhány évvel ezelőtt, amikor Gail-lel megvettük azt az elhanyagolt farmot New Hampshire-ben, amit ma a Béke Szegletének nevezünk, azt a részt, ahová a házunkat terveztük felhúzni, kövekkel és sziklával teleszórva találtuk. Nagy és kemény munkának tűnt mindent eltakarítani... A munka első szakasza könnyű volt. A nagy sziklát gyorsan eltávolítottuk. Amint azoktól megszabadultunk, észrevettük, hogy egy csomó kisebb szikla hever ott, amiket szintén el kell hordani. Aztán előkerültek azok a kövek és kavicsok, amiket eddig nem láttunk. Ezeket összeszedni sokkal keményebb és unalmasabb munka volt. De kitarítottunk, és eljött a nap, amikor a talaj készen állt a befűvesítésre.”

Az Our Daily Bread alapján fordította: Somogyi Gergely

Hogyan jöttek létre az élőlények?

HAZUGA ÉVA

Korábbi cikkemnek az volt a címe: Hogyan jött létre a világegyetem és a Földön az élet? Válaszunk tükrözi világnézetünket. A mostani kérdésre is, ha csak egy szóval válaszolunk, máris kiderül miben hiszünk. Fejlődéssel vagy teremtéssel, véletlenül vagy tervszerűen, evolúcióval vagy kreációval. Most is megvizsgáljuk mindkét gondolatmenetet.

„Az evolúció magyarul a fejlődés folyamatát jelenti, amelynek során az egyszerűbb szervezetekből egyre bonyolultabbak bontakoznak ki. Az első élőlények a földtörténeti ősidő meleg, sekély óceánjaiban alakulhattak ki. Az első valódi sejtmagvas élőlények egysejtű ostromos típusúak lehettek. Valószínűleg ekkor vált szét az autotróf és a heterotróf táplálkozás is.”
(Berger Józsefné: *Az élő természet tankönyv*, 9. osztály)

Szeretném Berger Józsefnét megkérdezni, hogy miért van az általa írt – egyébként csodálatosan illusztrált – tankönyvben négy mondaton belül három bizonytalanságot kifejező szó? Ennek az állításnak tudományos tényként való bemutatása nem inkább a tanulók megtévesztése? Az *evolúció*tan szerint az élővilág természetfeletti erők hatása nélkül jött létre. Az összes növény és állat egy közös ősförmából vagy őslényből keletkezett „továbbfejlődés” révén. Mindig az alacsonyabb rendűekből fejlődnek tovább a magasabb rendű élőlények, és ez a folyamat ma is tart. Ez a tan a véletlenek egybeesésének tulajdonítja a fejlődést, ezért hatalmas időtávokat, évmilliókat igényel, hogy ezek bekövetkezzenek. A *fejlődéstörténeti rendszernek* is nevezett elmélet Charles Darwin (1809-1882) angol természettudós nevéhez fűződik. Szerinte a fejlődés mozgatója a

környezeti tényezők szakadatlan változása. Az új környezetben mindig az az élőlény marad fenn és terjed el, amelynek alkalmazkodóképessége jobb és gyorsabb. Megfigyelte, hogy a természet válogat: a gyengébb, kevésbé életképes kipusztul vagy nem tud utódot létrehozni. A jobb, rátermettebb fönmarad és elszaporodik, előnyös tulajdonságait továbbörökíti. Ezt a folyamatot természetes kiválasztódásnak nevezte. Az állandó kiválasztódás vagy szelekció új tulajdonságokat hoz létre, az apró változások lépészetes sorozata új fajokat is „megalkothat”.

„A természet harca által, az éhínség és a halál következtében, megvalósul a legmagasabb rendű cél, amit az ember el tud képzelni – a magasabb rendű élőlények kifejlődése.”
(Charles Darwin: *A fajok eredete*, 1859)

A természetben az éles fogak és karmok törvénye uralkodik. „*Survival of the fittest*” azaz a legjobb túlélése lehetséges csak. A legerősebb, legagresszívebb marad életben.

A *teremtéstan* viszont Isten Igéjén alapul.

„Azután monda Isten: Hajtson a föld gyenge fűvet, maghozó fűvet, gyümölcsfát, a mely gyümölcsöt hozzon az ő neme szerint, a melyben legyen néki magva e földön. És úgy lön. És monda Isten: Pezsdüljenek a vizek élő állatok nyüzsgésétől: és madarak repdessenek a föld felett, az ég mennyezetének színén. Azután monda az Isten: Hozzon a föld élő állatokat nemök szerint: barmokat, csúszómászó állatokat és szárazföldi vadakat nemök szerint. És úgy lön.” (1Móz 1,11.20.24)

A *kreacionisták* szerint a bibliai teremtéstörténet hiteles, pontos történeti beszámoló arról, hogy Isten

hogyan hozta létre a különböző élőlényeket. Röviden és lényegre törően tudjuk illusztrálni:

„Mert Ő szólt és meglett, Ő parancsolt és előállott.” (Zsolt 33,9)

A *teremtélmélet* tehát szöges ellentétben áll a *fejlődélmélettel*. A véletlenekkel szemben Isten tudatos, intelligens, akaratlagos alkotótevékenységéről beszél. Nincs továbbfejlődés, hiszen minden élőlényt tökéletesre, készre, életképesre alkotott.

„És látá Isten, hogy minden amit teremtett vala, ímé igen jó. És lőn este és lőn reggel, hatodik nap.” (1Móz 1,31)

Nincsenek évmilliók, a teremtés befejeződött a hatodik napon. Nincs fejletlenebb és fejlettebb élőlény, egyszerűbb és összetettebb van.

„Az Isten pedig testet ad annak, és pedig mindenféle magnak az ő *saját* testét. Nem minden test *azon* egy test, hanem *más* az embereknek teste, *más* a barmoknak teste, *más* a halaké, *más* a madaraké.” (1Kor 15,38-39)

Isten minden élő szervezetet terve és akarata szerint úgy teremtett, hogy mindegyik megtartsa saját jellegét. Ateista barátainknak tegyük fel a kérdést: ha az élőlények valóban a fejlődés állapotában vannak, akkor hogyan különíthetők el mégis egymástól? Charles Darwin istene a *természet*. Cselekszik, irányít, életben hagy, pedig ez a szó csak egy fogalom. Azok az élőlények maradnak életben, amelyek olyan tulajdonságokat örökölnek, hogy képesek a természethez alkalmazkodni. Fontos tisztázni, hogy melyik világtörténelmi időszakról beszélünk: a kezdeti bűneset előttiről, a bűneset és az özönvíz közöttiről, vagy az özönvíz utániról. Kezdetben nem voltak beteg, gyenge állatok, növények, nem versengtek a táplálékért, nem szelektálódtak.

„Átkozott legyen a föld te miattad...” (1Móz 3,17) Az átok miatt lettek betegek, gyengék, vagy a mutációk miatt életképtelenek. Darwinnal egyetértünk abban, hogy van kiválasztódás, de csak a bűneset óta. Fontos, hogy csak a meglévő tulajdonságokkal rendelkező élőlényekre vonatkozik, és ez soha nem hoz létre magasabb életformát, új szerveket. Az alkalmazkodás során nem lesznek fejlettebbek, hanem fordítva, veszítenek az összetett tulajdonságaikból. A szelekció eredményeként csökken a változatosság.

A Teremtőnek az volt a célja, hogy a teremtményei életben maradjanak még a bűneset után is. Úgy alkotta meg az örökítő rendszert, hogy az élőlények csoportjai megőrizzék sajátos tulajdonságaikat, és lehetőségük legyen alkalmazkodni az özönvíz utáni, állandóan változó természeti körülményekhez. A változás lehetősége biztosítja a fennmaradásukat. Még az állatok is ösztönösen törekednek a tökéletességre.

„Mert Ő szólt és meglett,
Ő parancsolt és előállott.”

(Zsolt 33,9)

„Ímé, én az Úr, Istene vagyok minden testnek, vajon van-e valami lehetetlen nékem?”

(Jer 32,27)

„Ímé, én az Úr, Istene
vagyok minden testnek,
vajon van-e valami
lehetetlen nékem?”

Jeremiás 32,27

A szülők kötelességei

(I. rész)

J. C. RYLE

„Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon,
még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.”

(Péld 22,6)

Azt gondolom, hogy a magukat keresztyéneknek vallók többsége mottóként emel ki a Szentírásból egy-egy igét és jellegként használja, ahogy valószínűleg a fent megjelölt verset is. Lehet, hogy a hangzása éppúgy ismerős számotokra, mint egy jól ismert dallam. Talán már hallottátok, olvastátok és elmélkedtetek felette, vagy sokszor idéztétek is.

Ennek ellenére nagyon kevés figyelmet kap az Írásnak ez a szakasza. A benne foglalt tanítás kevesek előtt ismerős, és a vele járó kötelezettségeket ritkán teljesítjük. Nem mondhatjuk, hogy a téma új lenne. Hatezer éve tanítják ezt a szakaszát az Írásnak.

Olyan időkben élünk, mikor mindenki vágyik a tanulásra. Folyamatosan azt halljuk, hogy újabb és újabb iskolákat alapítanak. Állandóan új oktatási rendszerekről, módszerekről és a fiataloknak írt könyvekről beszélnek nekünk. Mindemellert a gyermekek nagy része nem kap megfelelő irányultságú nevelést, felnőve nem jár Istennel.

Mi erre a magyarázat? Az, hogy az Úr parancsolataira, amit idézett versünk is tartalmaz, nem fordítunk megfelelő figyelmet. Ezért a benne lévő isteni ígérek sem teljeseznek be életünkben.

Kedves Olvasóm, ez arra kell hogy indítson, vizsgálj meg szívedet mélységében! Emellett fogadd el a tanítás szavait egy igehirdetőtől a gyermekek nevelését illetően! Hidd el, ez a téma minden ember lelkiismeretét érinti, arra kényszerít, hogy feltedd magadban a kérdést: „A gyermekek helyes neveléséért megteszek-e mindent, ami lehetséges?”

Ez a téma többségünket érinti. Nehéz olyan családot találni, melyben ne lenne aktuális. Szülők, nővérek, tanítók, nevelők, nagybácsik, nagynénik, testvérek – mindenkinek feladata. Sok olyan ember akad, aki nem tud tanácsot kérni a család vezetését vagy a gyermekek nevelését illetően. Pedig mindnyájan képesek vagyunk valamit tenni, közvetve vagy közvetlenül. Ezt ne felejtjük el!

Minden, amit ez a kérdés érint, kötelességeink háttérbe szorításának veszélyét hordozza. Szomszédaink hibáit is könnyebben észre vesszük, mint sajátjainkat. Gyakran az emberek oly módon nevelik gyermekeiket, amiért másokat elítélnének. Látják mások szemében a szálkát, de nem veszik észre a gerendát saját családjuknál. Mások hibáit keresve olyan élesszeműek mint a sasok, de vakok mint a denevérek azon megbocsáthatatlan hibák esetében, amit naponként családjuk körében követnek el. Bölcsék testvérük házáat illetően, de balgatagok saját testük és vérük megítélésében. Ilyen esetben kell leginkább óvakodni az elhamarkodott ítéletmondástól. Jól teszitek, ha erre mindig emlékeztek!

Tehát, engedjétek meg, hogy néhány tanácsot adjak a helyes nevelést illetően! Az Atya Isten, a Fiú Isten, és a Szentlélek Isten áldja meg ezeket, és tegye mindezt a számotokra megfelelő időben! Hallgassatok ezekre a tanácsokra, mivel egyenesek és egy-

1. Igehirdetőként meg kell jegyezmem, kevés olyan kérdés van, amelyben az emberek annyira önfejűek és makacsok, mint saját gyermekeik esetében. Néha megdöbbenett, józan keresztyén szülők is milyen vonakodva ismerik el, hogy gyermekeik valamiben hibásak, és feddést érdemelnek. Vannak emberek, akikkel inkább szívesebben beszélek saját bűneikről, mintsem azt mondanám nekik, hogy gyermekeik valamit nem jól tettek.

szerúek, ne vessétek meg, mert nincs bennük semmi új! Ne csüggedjete el! Ha úgy szeretnétek nevelni gyermekeiteket, hogy a mennybe jussanak, ne viszonyuljatok könnyelműen hozzájuk!

I. Mindenekelőtt, ha helyesen szeretnétek nevelni gyermekeiteket, úgy neveljétek őket, hogy azt tegyék, amit tenniük kell, és nem azt, amit tenni szeretnének!

Emlékezzetek arra, hogy a gyerekek bűnös hajlammal születnek, és ha megengeditek nekik, hogy saját maguk hozzanak döntéseket, akkor kötelességszerűen a gonoszt fogják választani.

Egy anya sem mondhatja meg előre, hogy csecsemője milyenné válik: magas lesz-e vagy sem, erős lesz-e vagy gyenge, bölcs lesz-e vagy balga. De egyvalamit meggyőződéssel kijelenthet: a gyermekének romlott és bűnös szíve lesz. A gonoszság természetes számára. „A gyermek szívéhez hozzátartozik az ostobaság” – mondja Salamon (Péld 22,15). „A kényeztetett gyermek pedig szégyent hoz anyjára” (Péld 29,15). Szívünk hasonló a földhöz, amelyen járunk. Hagyjátok gondozás nélkül, és bogáncskórót fog teremni.

Tehát, ha bölcsen akarjátok nevelni gyermekeiteket, nem szabad megengednetek számukra, hogy saját fejük után menjenek, és saját akaratok vezesse őket. Gondolkozzatok, hozzatok döntéseket és lépjétek a tettek mezejére velük együtt, mintha ezt egy gyenge és vak ember mellett tennétek! Arra kérlek benneteket, ne hagyjátok magukra őket ízlésükkel és hajlamaikkal. Nem szabad, hogy titeket is az ő kívánságaik és vágyaik vezessenek. Nem tudják sem azt, hogy mi használ a szívüknek és lelküknek, sem azt, hogy mi jó a testüknek. Ne engedjétek meg nekik, hogy egyedül döntsék el, hogy mit egyenek, igyanak, és hogyan öltözködjének! Legyetek állhatatosak, és így viseltessétek az ő szívüket illetően is! Neveljétek őket helyesen, a Szentírás szerint, és ne kössetek kompromisszumot szeszélyeikkal!

Ha a keresztyén nevelés eme első alapelvét nem sajátítjátok el megfelelő módon, akkor értelmetlen továbbolvasni a következőket. Az akaratosság az első, ami a gyermek szívében felüti a fejét. A ti első feladatotok ennek ellene állni.

II. Neveljétek a gyermeket gyengéden, szeretettel, és türelemmel!

Nem azt akarom mondani, hogy kényeztessétek el gyermekeiteket, de látniuk kell, hogy szeretitek őket. A szeretetnek ezüst szálnak kell lennie, amely átszővi viselkedéseket. A jóság, a nyájjasság, a hosszútűrés, a leereszkedés, az együttérzés, készség szembenézni a gyermek problémáival és részt venni az örömeiben – mindez segít abban, hogy megfelelő módon vezessük gyerekeinket, és könnyebben jusunk el a szívükig.

A felnőttek között is könnyebb vonzani az embereket, mint kényszeríteni. Szívünkben valami fellázad a kényszer ellen. Már fellázadunk ennek a gondolatára is. Hasonlóak vagyunk a fiatal csikókhoz, amely a tereelő kezében van: ha kedvesen bánik vele, akkor eredményt ér el, és végül kantáron fogja vezetni azt. De ha durván fog bántani vele, valószínűleg sok hónap eltelik majd, mielőtt valami történik.

Gyermekeink szíve ugyanolyan, mint a miénk, a kegyetlenség és a keménység taszítja őket. Bezárkóznak, és nagyon nehéz lesz megtalálni

a kulcsot hozzájuk. De ha megértik, hogy szeretitek őket s valóban jót akartok nekik, hogy a büntetés a javukat szolgálja; hogy a pelikánhoz hasonlóan szívetekkel és véretekkel is készek vagytok táplálni lelküket, akkor megnyertétek őket. Jóságosan bánjatok velük, csak akkor fognak meghallani benneteket.

Ennek megértésére hadd hozzak néhány egyszerű hasonlatot! A gyerekek gyöngécské és gyengéd teremtmények, ezért türelmes és figyelmes viszonyt igényelnek. Finoman kell velük bántani ahogyan a nagyvadakkal, hogy durva bánásmóddal ne okozunk nagyobb kárt, mint hasznot. Hasonlóak azokhoz a fiatal csemetékhez, amelyeknek állhatatos gondoskodásra van szükségük, gyakori, de nem túl bőséges öntözésre.

Nem szabad mindent azonnal elvárni. Emlékeznünk kell arra, hogy milyenek a gyerekek, és arra kell tanítanunk őket, amit képesek elhordozni. Szívük hasonló egy darab fémhez, amelyet nem szabad azonnal megmunkálni: hasznos terméket csak fo-

Ha bölcsen akarjátok nevelni gyermekeiteket, nem szabad megengednetek, hogy saját akaratok vezesse őket. Ha megértik, hogy szeretitek őket, és valóban jót akartok nekik, hogy a büntetés a javukat szolgálja: akkor megnyertétek őket.

kozatos megmunkálás által lehet belőle készíteni, finom ütésekkel. Értelmük egy szűk nyakú korsóra emlékeztet: a tudás borát fokozatosan önthetjük csak bele, máskülönben annak nagy része kifolyik, és kárba vész.

Irányadóként a lépésről lépésre elvet kell szem előtt tartani. A fenőkö fokozatosan végzi el munkáját, állandó használata teszi élessé a kaszát. A valóságban a gyermek nevelése sok türelmet igényel, és nélküle semmit sem tudunk elérni.

Semmi sem képes pótolni a kedvességet és szeretetet. Egy igehirdető elmondhatja a Jézusról szóló igazságokat, teheti ezt világosan, erőteljesen, megingathatatlán módon. De ha képtelen ezt szeretettel tenni, akkor csak kevés lélek menekül meg. Így kell nektek is elmagyaráznotok a gyerekeknek kötelességeiket rendelkezések, fenyegetések, büntetések, rábeszélés által. De ha mindezekben nincs szeretet, munkátok hiábavaló lesz.

A szeretet a sikeres nevelés nagy titka. A harag és a kegyetlenség arra képes, hogy megijessze, de arra nem, hogy meggyőzze a gyereket igazatokról. Ha gyakran látnak benneteket haragosnak, hamar el fogjátok veszíteni tiszteletüket. Az az apa, aki úgy beszél a fiával, mint Saul Jonatánnal tette (ld. az 1Sám 20,30-at), ne várja, hogy megnyerheti annak szívét!

Tegyetek meg mindent, hogy megőrizzék gyermekeitek szeretetét! Nagyon veszélyes dolog a gyerekek elretentése. Nincs rosszabb annál, mint mikor feszültség van a szülők és a gyerekek között. Akkor alakul ez ki, ha jelen van a félelem. Ez árt az őszinte kapcsolatoknak, rejtőzködéshez vezet, elhinti a képmutatás magjait, és sokakat hazugságba visz. Pál apostol szavaiban az igazság folyamái vannak: „Ti apák, ne ingereljétek gyermekeiteket, nehogy bátortalanokká legyenek.” (Kol 3,21) Ne vessétek meg ezt a tanácsot!

J. C. Ryle: *The Upper Room: being a few truths for the times*
c. könyvből fordította: Pápai Ernő

ISTEN AKARATA SZÁMUNKRA: semmi több, semmi kevesebb, semmi más

1. A megszentelődés
  - i. A szexuális erkölcstelenség és tisztátalanság elkerülése (1Thessz 4,1-8)
„Mert ez az Isten akarata, a ti szentté lételetek, hogy magatokat a paráznaságtól megtartóztassátok ... Mert nem tisztátalanságra, hanem szentségre hívott el minket az Isten. Aki azért megveti ezeket, nem embert vet meg, hanem az Istent, aki Szent Lelkét is közlé velünk.”
  - ii. A bölcs élet (Ef 5,15-21)
„Annakokáért ne legyetek esztelenek, hanem megértsétek, mi legyen az Úrnak akarata.”
  - iii. A világhoz való hasonulás elkerülése, az átalakulás és a megújulás (Róm 12,1-2)
„Kérlek azért titeket atyámfiak az Istennek irgalmasságára, hogy szánjátok oda ti testeiteket élő, szent és Istennek kedves áldozatul, mint a ti okos tiszteleteteket. És ne szabjátok magatokat e világhoz, hanem változzatok el a ti elméteknak megújulása által, hogy megvizsgáljátok, mi az Istennek jó, kedves és tökéletes akarata.”
  - iv. A folytonos öröm, a szüntelen imádkozás és a kitaró hálaadás (1Thessz 5,16-18)
„Mindenkör örüljétek. Szüntelen imádkozzatok. Mindenben hálaát adjatok; mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által ti hozzátok.”
2. A biztonság (Jn 6,38-40)
„Az pedig az Atyának akarata, aki elküldött engem, hogy amit nékem adott, abból semmit el ne veszítsek, hanem feltámasszam azt az utolsó napon. Az pedig annak az akarata, aki elküldött engem, hogy mindaz, aki látja a Fiút és hisz Őbenne, örök élete legyen; és én feltámasszam azt azt utolsó napon.”
3. A szolgálát (Ef 6,5-9, 1Pt 5,2)
„Nem a szemnek szolgálván, mint akik embereknek akarnak tetszeni, hanem mint Krisztus szolgálói, cselekedvén az Istennek akaratait lélekből, Jó akarattal, mint akik az Úrnak szolgálnak és nem embereknek.”
4. A szenvedés (1Pt 3,17; 4,19)
„Annakokáért akik az Isten akaratából szenvednek is, ajánlják néki lelkeket mint hú Teremtőnek, jót cselekedvén.”

Ismeretlen szerző, fordította: Somogyi Gergely

Tisztaság

A TISZTÁTALANSÁG KORÁBAN

Michael Ives

Egy különösen érzékeny témáról akarok beszélni. Úgy gondolom, hogy kellő tisztelettel és éretten kell megközelíteni ezt a kérdést, mert nagyon komoly téma. Ezt az egyháznak is tárgyalnia kell, ha hűséges akar maradni Krisztushoz, az ő Urához és Megváltójához.

Nagyon valóságos probléma a test és a lélek tisztaságának megőrzése a szexuális kísértések idején. A szex szó helyett a bensőséges házassági közösség kifejezést fogom használni, mert sokan használják manapság a szent házasságtól messze elkülönítve, pedig Isten szerint csak ez az egyetlen méltó helye. Az ilyen emberek úgy gondolkodnak, mint azok, akik azt hiszik, kivehetik a virágot a földből, oda tehetik, ahová akarják, és azt várják, hogy növekedni fog, mindig gyönyörű és illatos lesz. De nem elég virágnyelven beszélni erről a témáról. Azon a napon, melyen lemetszed a bensőséges házassági közösséget, és valahová máshová teszed, gyönyörűsége és jósága elhervad. Kedves fiatalok, ez tragikus, nem lenne szabad még kívánnunk sem egymásnak ezt a helyzetet!

A bensőségesség átfogó jelentésű szó, amely magában foglalja az olyan legegyszerűbb, alapvető dolgokat, mint az érzelmi kötődés és az érzelmek nyilvános kifejezése, egészen a házassági beteljesülésig. A házasság ideálja sokkal több, mint ami a nászéjszákán történik. Ha nincs mély bensőségesség, biztos lehetsz, hogy a pusztá fizikai egyesülés nem fogja egyben tartani a kapcsolatot.

Mi hát a baj, barátaim? Az, hogy a bensőséges házassági közösséget meggyalázza érzéki kultúránk, és mindnyájunkra leselkedik az a veszély, hogy ennek

áldozatává válunk. Erre kerül sor, mikor házasság előtt, azon kívül, több, vagy azonos nemű partnerrel gyakorolják. Akkor is, ha képek vagy a média által kerülünk kapcsolatba ezzel, esetleg saját szívünkben, gondolatainkban. Mindenki érzi a nyomást. Senki sem érzéketlen bábu. Mindannyiunknak vannak erős érzéseink és vágyaink. Meg kell ismernünk sötét oldalunkat is, úgy ahogy Isten lát bennünket. Mindazt, amit meg sem mernénk említeni senki másnak, amit még magunk is szégyellnénk, és felzaklatna bennünket.

De válaszként nem szabad figyelmen kívül hagynunk a problémát. Ha elefánt van a szobában, nem tehetünk úgy, mintha nem lenne ott. Isten a Bibliában nyíltan beszél erről sok helyen.

Az sem helyes, ha az Isten által rendelt biblikus bensőségességet önmagában megvetendőnek és természetellenesnek tartják az emberek. Isten szerezte a házassági közösséget. **Ő** teremtette kezdetben az embert férfit és nővé; **Ő** gondoskodott róla, hogy egymást minden tekintetben kiegészítsék. **Ő** tervezte, hogy elhagyják atyjukat és anyjukat, és legyenek ketten egy testté. **Ő** tervezte úgy a testünket, hogy gyerekeink legyenek. Isten mondta, hogy „örvendezz a te ifjúságod feleségének”, és „az ő szerelmében gyönyörködjél szüntelen” (Péld 5,18-19). **Ő** azt mondta, hogy „Tisztességes minden tekintetben a házasság és a szeplőtelen házasság” (Zsid 13,4). Vagyis ne próbáljunk szentebbek lenni Istennél! A baj nem azzal van, ha vannak érzelmeink, vágyaink, motivációink, és nem is azzal van gond, ha keressük ezek kielégítését. A probléma a velük való *visszaélés*, vagy az, ha *nem megfelelő*

módon, vagy nem megfelelő időben elégtjük ki ezeket.

Nézzük tehát a megoldásokat! Hadd kezdjem a legfontosabbal, és haladjak onnan lépésről lépésre a fontossági sorrendben! Ha a tetőnél kezdem a javítást, miközben az alap komoly felújításra szorul, akkor visszafelé dolgozom.

Kezdjük az újjászületéssel! Ugye tudjátok, hogy a legnagyobb problémátok nem az, hogy vannak vágyaitok? Isten teremtette a hormonokat is, és Ő nem teremtrosszat. Ami bajunka lelki romlottságunk, ami elferdíti és torzítja ezeket a jó dolgokat. Az alapvető problémánk belül van. A szív romlottsága az okozója mindennek. Az emberi szív a mocsok és a fertelem szennycsatornája. Jézus ezt mondja: „A mik pedig a szájból jönnek ki, a szívből származnak, és azok fertőztetik meg az embert. Mert a szívből származnak a gonosz gondolatok, gyilkosságok, házasságtörések, paráznaságok, lopások, hamis tanubizonyosságok, káromlások.” (Mt 15,18-19) Fiatall barátaim, nem lesztetek türelmesek, nem lesztetek képesek ellenállni a kísértésnek, és nem fogjátok tudni követni Isten akaratát a tisztasággal kapcsolatban, amíg Ő újjá nem teremt titeket. Ha külsőleg kontrollálni is tudod magad, az nem lesz kedves Isten előtt, mert nem az Ő dicsőségére irányuló valódi vágyból fakad. Az utolsó napon Isten fel fogja tárni a rejtett dolgokat és megbünteti mindazokat, akik kívül ugyan tiszták, de belül telve vannak bűnökkel.

Talán fiatal vagy, életerős, eleven. Egészséges vagy, sportos. Vannak érmeid és kupáid, amikre büszke vagy. Talán úgy tűnik, örökké fogsz élni. De belül megújultál-e már? Meglágylult-e már a szíved Isten iránt, mint Jósiásé, felel-e, mikor Isten szól, mint Sámuelé, akkor is foglalkoztat-e, hogy mit lát Isten, mikor senki más nem látja, ahogy József esetében? Ha nem, akkor halott vagy, miközben élsz. A szíved megkeményítette a bűn. Fizikai szíved ugyan hevesen ver, de lelki szíved élettelen, mint egy kő. Csoda ezek után, ha szíved és életed tele van mocsokkal? Megbecstelenítetted Isten tervét a bensőséges házassági közösségről? Isten tud róla, fiatal barátom. Ő nem a láthatóra néz, hanem a szívet vizsgálja.

Isten adhat neked új szívet, te magad erre nem vagy képes. Talán már próbáltál új életet kezdeni, de nem sikerült. Sosem fog sikerülni, akárhányszor próbálsz. De mit tehetsz? Hozd a halott, bűnös szívedet Jézushoz, és mondd: „Uram, ha akarod, megtisztíthatsz engem.” Légy bátor! Jézus ezt feleli: „Aki hozzám jön, semmiképpen ki nem vetem.” Vagyis ha ma

A bensőséges házassági közösséget meggyalázza érzéki kultúránk, és mindnyájunkra leselkedik az a veszély, hogy ennek áldozatává válunk.

jössz, Jézus válasza ma is ez: „Akarom, tisztulj meg!” Ez, barátaim, a probléma gyökeres megoldása.

De hadd mondjak még valamit! A legfőbb megoldás az új szív, a kísértésre pedig, amely a szívrünk és testünk ellen tör, a legnagyobb szerűbb rendelése Istennek a házasság, amely képes levezetni a felgyülemlett feszültségeket. Pál apostol ezt írta az 1Kor 7,1-2-ben: „Amik felől pedig írtatok nekem” – figyeljük meg, hogy ez egy nyilvánvaló probléma volt a korinthusi gyülekezetben, különben nem kérdezték volna az apostol véleményét – „jó a férfinak asszonyt nem illetni”. Vagyis jó Isten szolgálata érdekében egyedülállóként maradni, ahogy Pál tette. „De a paráznaság miatt minden férfinak tulajdon felesége legyen, és minden asszonynak tulajdon férje”. Ha valaki nem tudja megtartóztatni magát, éljen házasságban. Miért? Mert „jobb házasságban élni, mint égni.” (1Kor 7,9) Égysz, és nem tudsz egyedülálló maradni? Akkor mindenképp házasodj meg!

Azt akarom, hogy gondolkodjatok ezen, fiatalok! Isten nem egy kegyetlen zsarnok, aki abban gyönyörködik, hogy kínozza teremtményeit. Nem azért teremtett bennünket vágyakkal és érzésekkel, hogy félretegyük és elnyomjuk őket. Miért adott volna nekünk olyan képességet, amiről azt akarja, hogy soha ne használjuk? Ez olyan, mintha egy négy kerék meghajtású járműre azt mondaná valaki, hogy ezt az üzemmódot nem szabad használni. Isten elhívhat valakit egyedülálló életre is. De ez ajándék, és nem mindenki kapja.

Néhányan képesek lesztnek úgy kezelni a vágyaikat, hogy nem látják szükségét a házasságnak. Sokkal közvetlenebbül tudják majd szolgálni Istent, ahogy az apostol is tette. De emlékezzetek, ez kivétel a szabály alól. Az általános előírás az 1Móz 2,24-ben található: „Annakokáért elhagyja a férfiú az ő atyját és az ő anyját, és ragaszkodik feleségéhez: és lesztnek egy testté.”

A házasság a szenvedélyeink feloldása céljából adatott, ahogy Pál is mondta, de nem csodaszer,

mely elveszi szívünk minden tisztátalanságát. Ha az volna, nem lenne házasságtörés vagy válás a világon. Vagyis, fiatal barátom, keresd először Istent, aztán keresd a házastársadat! Hadd bátorítsalak: áldásban fogsz részesülni, ha Istent teszed az első helyre. A 37. zsoltár 4. versében van ez az ígélet: „Gyönyörködjél az Úrban, és megadja néked szíved kéréseit.”

Lehet, hogy további kérdések merülnek fel benned. Hogy fogok megfelelő férjet vagy feleséget találni? Hogy maradok meg tisztának Isten előtt, miközben várom, hogy felbukkanjon az a különleges személy? Vagy hogyan állítom helyre a tisztaságot, ha bűnt követtem el? Hadd próbáljak válaszolni ezekre a zaklató kérdésekre! Légy nyugodt, nem te vagy az első, akiben felmerülnek ezek.

Tehát először is, hogy fogok megfelelő férjet vagy feleséget találni? Adok néhány tanácsot.

Legyen legfontosabb számodra az új élet! Ha új teremtés vagy Krisztusban, Ő álljon az első helyen! „De keressétek először az Ő országát és igazságát, és ezek is mind ráadásul megadatnak nektek. (Mt 6,33)

De van ennek a szabálynak egy nagyon gyakorlati oldala is. A keresztyéniséget látható módon kell megélni! A házasság érettséget követel. Túl sok ember táncol bele anélkül, hogy megfelelő érettséggel rendelkezne hozzá. Túl kevés fiatal férfi kérdezi meg magától: hogy fogok gondoskodni feleségemről és gyermekeimről? Milyen szintű oktatásra van szükségem? Milyen munka felel meg leginkább képességeimnek, hogy eleget keressek? Képes leszek-e házasságban élni, ha még mindig a szüleim pénzügyi támogatására szorulok? Túl kevés fiatal kérdezi meg magától: vissza tudom-e fizetni a diákhitelemet? Legyen-e karrierem vagy nagy családom? Kevés fiatal elég érett ahhoz, hogy egyáltalán feltegye ezeket a kérdéseket, nem hogy megválassza. Sajnos el kell ismernem, ez az egyházban is általános.

Mindenkinek meg kell kérdeznie magától: elég felelősségteljes-e a házasságra. Ez a felelősség nem azt jelenti, hogy minden kérdésre tudja a választ. A házasság tanulási folyamat, egy olyan jól átgondolt, bölcsességre és tapasztalatra alapozott terv meglétét követeli, mely lehetővé teszi az anyagi függetlenséget másoktól (a családtól és az államtól is), hogy gondoskodni tudjunk magunkról és a gyermekekről, akikkel Isten megajándékoz. Elég érettnak kell lenni a jóban-rosszban való együtt maradásra. Kész vagy erre a felelősségre, fiatal barátom? Ha nem, akkor ne házasodj, hanem készülj fel! Ha bölcsességre

van szükséged, Istennek van bőséggel, Ő adni fog, csak kérned kell.

Azt javaslom, ne menj bele alkalmi találkoztásokba (együttjárás). Isten figyelmeztető intésének kellene vennünk, hogy ne menjünk bele alkalmi kapcsolatokba. Elsősorban a konzervatív keresztyén fiataloknak kellene példát mutatniuk. Az alkalmi találkoztások esetén nem beszélhetünk komoly elkötelezettségről, komoly célokról és komoly irányelvekről sem. Az emberek számolatlanul 'ki-be járnak' ezekbe a kapcsolatokba. De ilyesminek nem szabad előfordulnia egy életre szóló társ keresése közben! Ha nem vagy felkészülve a gyűrű megvásárlására és a házasság időpontjának kitűzésére, akkor miért kezdesz neki? Különösen ti, fiatal férfiak, ha nem vagytok készek arra, hogy gondoskodjatok egy másik emberről, és gyerekeket vállaljatok, egyszerűen nem álltok készen a házasságra. Így nincs értelme nézegetni az ékszerboltok kirakatát! Olyan barátságokat kell ápolni, melyek komolyra fordíthatóak, ha már készen álltok.

Összefoglalva, legyen legfontosabb számodra az új élet. Ezután, vond be szüleidet is! Ők nem elenségeid, hanem barátaid. Eddig is azok voltak. Ha tiszteled szüleidet, be fogod vonni őket a társkeresés időztésébe, módjába, a társ kiválasztásába. Ha egyedül csinálod, valószínűleg nagyot fogsz csalódn. Fiatal férfiak így esnek vonzó külsejű lányok csapdájába, akik nem félik Istent. A fiatal nőkre így tesz túl mély benyomást a 'magas, barna, jóképű' típus, és el fogják nézni neki a rossz vérmérsékletet, a felelőtlenséget, és az *igazi* célját: az alkalmi kapcsolatot. A szülők tanácsa nélkül nagyobb az esélye a csalódásnak. Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élj – és boldogan!

Végül legyenek magasak az elvárásaid! A házasság egyik azon fontos döntések közül az életben, melyet nem lehet visszavonni, és ami meghatározó lesz életed minden más területén. Olvasd a Bibliát, hogy megtudd, milyen házastársat kell keresned! Ne tagadd a nyilvánvalót, csak mert annyira szeretnéd, hogy működjön! Sajnálni fogod, ha ragaszkodsz a rosszhoz.

Nézzük a következő nagy kérdést! Hogy maradjak tiszta, ha várnom kell? Olyan nehéz várni!

Ragadd meg a kegyelem eszközeit! Olvasd és tanulmányozd rendszeresen a Bibliát! Imádkozz minden nap, válassz egy időpontot, amely a nap bármely szaka lehet. Kérd az Urat: „Ne vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól.” Szögezd

le, hogy rendszeresen eljárj gyülekezetbe akárhol is vagy, hogy táplálthass az élet kenyereből! A szüleid nem lesznek mindig ott, hogy biztosan felkelj vasárnap reggel. De fel kell kelned! Ha nem teszed, a lelked éhezni fog, és a legkisebb kísértésnek is áldozatul esik.

Van néhány dolog, amit nem tehetsz, ha tiszta akarsz maradni a különleges társra való várás közben. Legyen gondod arra, hogy mit nézel, mire figyelsz, mit hallgatsz! „Garbage in, garbage out” – az angol szólás szerint ha szemetet viszel be, az is fog kijönni belőled. Ha tisztátalan dolgokat nézel, az még nehezebbé fogja tenni a már meglévő problémádat. Kerüld el, mert tönkretesz (Mik 2,10)! Egy rövid pillantásból egy hosszabb pillantás lesz, abból pedig szokás alakul ki, és mielőtt észrevennéd, rabszolgává váltál. Ne állj a korlátra, mert le fogsz esni! Fogadd meg Istennek, mint Dávid: „Nem vetem a szemem hiábavaló dologra” (Zsolt 101,3)! Ne légy gondatlan!

Ne vonzódj a rossz fajta emberekhez, vagy a jó fajta emberek rossz fajta megnyilvánulásaihoz a viselkedés és az öltözködés tekintetében! Legyen gondod az általad mások felé kibocsátott üzenetekre, mert figyelnek téged.

Ne légy lusta! A semmittevés a tisztátalanság melegágya (2Sám 11,1). Isten arra hív, hogy a kezdet munkára és a jó cselekvésére használd, mindig legyen mit adnod a rászorulóknak. Légy szorgalmas a tanulmányaidban! Ha van munkád, végezd jól! Takarékoskodj! Legyen alapvető jellemződ a kemény munka! Ne maradj fenn sokáig minden este! Az éjszakában kísértések lesnek rád. Feküdj le, kelj fel megfelelő időben, és keress elfoglaltságot!

Ne szigeteld el magad! Keress szoros barátságot komoly keresztyénekkel a saját nemedből! Ha van egy jó barátod, kérd meg őt, hogy imádkozzon számodra megelégedésért, türelemért és tisztaságért, miközben vársz a házastársadra!

Kérlek, ne lépj a lejtőre, ne kerülj fizikai közösségbe senkivel! Sokak szomorú tapasztalata az, hogy belezdtek valamibe, amit nem tudtak ellenőrzés alatt tartani. Ne csapd be magad: nehéz kontrollálni az ilyen helyzeteket. Ha nem vigyázol, életre szóló sebeket fogsz szerezni.

Ugyanakkor az is fontos, hogy ne halogasd szükségtelenül a házasságot. Néhányatoknak bizonyára nagy és fennkölt tervei vannak. Meg akarjátok szerezni ezt a diplomát, meg azt a karriert, szépen, rendben. De ugyanakkor komoly kísértésekkel küzdötök. Talán van egy különleges barátság az életedben. Talán fontosabbá is válhatna, tudnál róla gondoskodni, de az azt jelentené, hogy váltani kell, és levelezőn befejezni a tanulmányaidat –ha egyáltalán be kell fejezni. Nem próbálom minden kérdéset megválaszolni, hisz ezért vannak szüleid, lelkészed, presbitereid, és megbízható barátaid. De ne légy irreális magaddal szemben! „Jobb házasságban élni, mint égni.”

De hogyan nyerem vissza a tisztaságomat, ha bűnt követtem el? Ez az utolsó kérdés, amire válaszolnom kell. Itt különösen azokra gondolok, akik komoly testi bűnbe estek. Talán olyat tettél, amiről még álmodban sem gondoltad volna, hogy megteszed.

Ú g y

Legyenek magasak az elvárásaid! A házasság egyik azon fontos döntések közül az életben, melyet nem lehet visszavonni, és ami meghatározó lesz életed minden más területén. Ne tagadd a nyilvánvalót, csak mert annyira szeretnéd, hogy működjön! Sajnálni fogod, ha ragaszkodsz a rosszhoz.

szégyelled magad! Félsz attól, hogy ki fog tudni róla. Talán terhesség is felmerül. De miközben az életed egy pillanatnyi gyengeség miatt rossz vágányra fut, még mindig van remény. Van remény számodra! Pál azt mondja, az 1Tim 1,15-ben: „Igaz beszéd ez és teljes elfogadásra méltó, hogy Krisztus Jézus azért jött e világra, hogy megtartsa a bűnösöket, a kik közül első vagyok én.” Ha Isten meg tudja szabadítani a legnagyobb bűnöst, akkor téged is meg tud menteni. Ő meg tudja bocsátani, Ő el tudja mosni bűneidet, Ő meg tud tisztítani mindattól a mocsoktól és erkölcstelenségtől, ami a lelkedhez tapad. Jézus nem tiszta emberekért ontotta véré, hanem a szennyesekért. Ő, az Ő vére, az Ő drága vére mindezt el tudja mosni! Nézz, barátom, nézz Isten ártatlan Bárányának véreire!

*Ó, már jön a tisztító ár,
A forrás mély és bő!
Jézus Uram megmentő karja vár,
Halála ad erőt.
A tisztító ár jó, már jó!
Elfogad, és megtisztít Ő!*

Íme, a Bárány elveszi a világ bűneit – és meg tudja ezt tenni ma is, a te bűneiddel is. Nem csak a megbocsátásra van remény, hanem a változásra is. A 2Kor 5,17-ben ezt olvassuk: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés [az]; a régiék elmúltak, ímé, újjá lett minden.” Az Ő Lelke mindent újjá tesz. Az újjászületés egy új kezdet. Igen, Isten kegyelméből ma te is újrakezdheted.

Ha bármi ezek közül megérinti a szíved, menj, és többet ne vétkezzél! Ha Jézus vére által bűnbocsánatot kaptál, ha a Szentlélek vezet, jól kell igazgatnod dolgadoit! Ez nem lesz egyszerű, de jó lesz neked, a szüleidnek és másoknak. Meg kell vallanod bűneidet! A Keresztelő Jánoshoz jövő megtérő bűnösökről ezt olvassuk: „És megkeresztelkednek vala ő általa a Jordán vizében, vallást tevén az ő bűneikről.” (Mt 3,6) Természetesen a szüleidnek el kellene mondanod. A Péld 28,13-ban ezt olvassuk:

„A ki elfedezi az ő vétkeit, nem lesz jó dolga; a ki pedig megvallja és elhagyja, irgalmasságot nyer.” Van irgalom azok számára, akik megvallják és elhagyják bűneiket. Ő, van irgalom. Biztosíthatlak róla, hogy lehullanak a terhek a válladról, ha térdre esel és könyörögsz azok bocsánatáért akiket megbántottál. Keresd a módját, hogyan tégy jót! De ha Isten parancsa ellenére valaki nem is bocsátana meg neked, abban biztos lehetsz, hogy Ő megbocsát és többé nem emlékezik meg bűneidről.

Összegezve, ez egy nagyon nehéz téma. De Isten kegyelme még nagyobb. „Ahol megnövekedik a bűn, ott a kegyelem sokkal inkább bővülködik.” (Róm 5,20) Nézz erre a kegyelemre, hogy szent és boldog légy itt a földön meg az örökkévalóságban!

*A The Banner of Sovereign Grace Truth
2009. május-júniusi számából fordította: Somogyi Gergely*

HÍREK

A MISSZIÓS MEZŐKRŐL

Curcubet Gábor

HÍREK A 10/40-ES ABLAKBÓL

LELKI SÖTÉTSÉG DÉL-ÁZSIÁBAN

A Maldív-szigeteken senki sem lehet keresztyén

A Maldív-szigetek az egyik legtöbbet reklámozott turista célpont a képes újságokban. A legtöbb ember hallott valamit róla: a kék vagy a zöld óceán, a lagúnák, vagy a napsütés az ami odacsábít a szürke hétköznapiakból. Azonban kevesen gondolkodnak el azon, hogy a napsütötte szigeteken milyen sötétség van a szívekben.

A Maldív-szigeteken tilos keresztyénnek lenni. Hivatalos vallása az iszlám, és mindenkinek aki másképpen gondolkodik, mennie kell. Éppen ez történt egy indiai származású 30 éves keresztyén tanárral, akit Biblia birtoklásán kaptak rajta. Egy munkatársa jelentette fel a hatóságoknak, házkutatást tartottak nála, majd letartóztatták. Sőt, munkahelyén az iskola számítógépére keresztyén anyagokat tett fel. Később kiderült, hogy ezek az indiai nyelvű anyagok a pendrive-járól véletlenül kerültek oda, de mivel keresztyén képeket is tartalmaztak, ezt is felrötták neki mint bűnt a Biblia birtoklása mellett. A kihallgatásokat egy másik sziget börtönében tartották. Ezután kiutasították a szigetországból.

A Maldív-szigeteken tilos bármilyen keresztyén tevékenységet folytatni, bármilyen keresztyén irodalmat birtokolni. Mint csaknem minden muszlim országban, itt is dívik a rabszolgaság és nők teljes kihasználása.

Tudnivalók

- Népesség: 328 ezer fő (2012)
- Területe: 298 km² (26 atoll, 1192 sziget)
- Főváros: Melé (103 ezer lakos)
- Hivatalos vallás: iszlám (minden más vallás gyakorlása tiltott)
- Mind terület, mind lakosság szempontjából a legkisebb ázsiai ország

Imatémák

- Imádkozunk az ott élő kevés keresztyén bizonyágtételéért, bátorságért, hogy az elnyomás ellenére evangelizálhassanak!
- Imádkozunk az üldözöttek és elnyomottak vigasztalódásáért, és a kihasználtak megtéréséért!
- Imádkozunk azokért a keresztyénekért, akik turistaként utaznak oda, hogy szabadon hirdessék az evangéliumot!
- Imádkozunk keresztyén testvéreink nyaralásaiért: bátran tegyenek bizonyágot, bármely országba, földrészre is mennek. Gondolkodjanak el rajta, hogy milyen sötétségben vannak azok a népek akikhez ők eljutnak, és kiváltsággként kell magukkal vinniük az evangéliumot, hogy mások is felüdülhessenek általa.

Burmában (Mianmar) tovább tart a keresztyénüldözés

Burma olyan buddhista ország, ahol még mindig a korábbi katonai diktatúra vezetői uralkodnak (most már civil kormányzatként). Sok zavargás volt itt az elmúlt években, amit a buddhista szerzetesek és civil aktivisták vezettek, de valamennyit elnyomta a katonai diktatúra. Élnek azonban keresztyének is ebben a természeti katasztrófák és lelki sötétség által megpróbált országban. A lakosság 89% -a buddhista, de 3% hitvalló keresztyén. A keresztyének többnyire Kachin tartományban élnek, amelynek területén polgárháború zajlik 2010-től. A különböző buddhista félkatonai szervezetek szították és irányítják a polgárháborút, és ez a keresztyének szenvedését is tovább növeli. A kormányzati katonák pedig örömmel támadnak rájuk.

A legutóbbi heves harcok fellángolásakor a lázadók helyett a védtelen keresztyénekre támadtak. Felgyújtották a gyülekezeti házaikat, nőket erőszakoltak meg, gyerekeket hurcoltak el rabszolgamunkára. Ez 2011 júniusától máig is tart.

Rátámadtak egy falura is azért, mert elmulasztottak engedélyt kérni a bibliaolvasásra tizenöt nappal előtte. Minden vallásos cselekedet véghezviteléhez tizenöt nappal megelőzően engedélyt kell kérni, ez mostanáig CSAK az istentiszteletre vonatkozott. Annak ellenére, hogy az egyik helyen a gyülekezetnek megvolt a gyülekezési engedélye, megostromolták a védtelen falut, megbilincseltek a lelkészt, felgyújtották mindent. Elvették az emberek minden vagyonát: motorkerékpárt, háziállatot, gabonát stb. Semmi földi tulajdonuk nem maradt. Mindemellett erőszaktól és bántalmazásoktól kellett szenvedniük.

Tudnivalók

- Népség: 60 millió fő
- Területe: 677 ezer km²
- Főváros: Naypyidaw (925 ezer lakos)

Imatémák

- Imádkozzunk kitartásért testvéreink szívébe, és a próbákban való megerősödésükért!
- Sem az Amerikai Egyesült Államok, sem más demokratikus ország nem ismeri el a burmai kormányt: hadd serkentsen ez sokakat az elnyomással való szembezállásra!
- Burma a világ harmadik legnagyobb kábítószertermelője, a legnagyobb rabszolga és prostituált szolgáltatója. Imádkozzunk, hogy testvéreink tudjanak megállni a hitben, forduljanak el minden könnyebb haszonnal kecsegtető életmódtól!
- Imádkozzunk a barbár katonákért: hadd hallják meg az evangéliumot és térjenek meg minden bűnükből! Hadd adjon Isten lelkiismeretfurdalást és szabadulást az ő szívébe!
- Imádkozzunk vallásszabadságért Burmába!

Gyülekezeteink elérhetősége és alkalmaink

MAGYARORSZÁG

BALATONALMÁDI

Kapcsolat
Bagoly Gyula
Endre u. 11,
tel: 06-30-2698643

Alkalmak
szerda: 17:30 – FB
szombat: 19:00 – IB
vasárnap: 10:30 – IT,
16:00 – FB

BUDAPEST

Kapcsolat
Szabó Péter András
Tölgyfa u. 8.
tel: 06-20-5467154

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:30 – IT,
14:00 – FO

KAPOSSZERDAHELY

Kapcsolat
Bencs Miklós
Kossuth u. 13,
tel: 06-70-3285471

Alkalmak
csütörtök: 18:00 – FB
vasárnap: 11:00 – IT,
16:00 – IT

MISKOLC

Kapcsolat
Szőke Imre
Kartács u. 1.,
tel: 06-46-412558

Alkalmak
szerda: 17:00 – FB
szombat: 15:00 – KT
vasárnap: 9:45 – GYA
10:30 – IT

ERDÉLY

BRASSÓ

Kapcsolat
Simon Szabolcs
tel: 0744-307-550

Alkalmak
vasárnap: 12:00 – IT

CSÍKSZEREDA

Kapcsolat
Tamás Sándor
Str. Sarkadi Elek Nr.10.
tel: 0723-332-053

Alkalmak
csütörtök: 19:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT

ERDŐSZENTGYÖRGY

Kapcsolat
László Lehel
Petőfi S. u. 104.,
tel: 0723-630-793

Alkalmak
szerda: 17:00 – FB
csütörtök: 17:00 – NB
vasárnap: 10:00 – IT,
11:30 – GYA, 17:00 – FB

KÉZDIVÁSÁRHELY

Kapcsolat
Tamás Sándor, 0723-332-053

Alkalmak
csütörtök: 14:00 – FB

DEBRECEN

Kapcsolat
Sikó Mihály
Dobozi u. 5, fsz. 5.,
tel: 06-20-5232147

Alkalmak
szerda: 17:30 – FB
vasárnap: 10:30 – IT

KOLOZSVÁR

Kapcsolat
Szász Attila
Str. Otetului 18A,
tel: 0364-109-567

Alkalmak
szerda: 19:00 – BO
péntek: 18:00 – EV
vasárnap: 10:00 – IT

MAROSVÁSÁRHELY

Kapcsolat
Molnár Sándor
Str. Jiului 7.,
tel: 0265-267-166

Alkalmak
csütörtök: 17:00 – NIM,
18:00 – FB
péntek: 15:00 – GYA
vasárnap: 9:30 – KIT,
11:00 – IT, 17:00 – FB

PARAJD

Kapcsolat
Pál Tamás, 0740-451-426

Alkalmak
kedd: 17:00 – FB

PETROZSÉNY

Kapcsolat
Zólya Csaba, 0723-395-260

Alkalmak
csütörtök: 14:00 – FB

RAVA

Kapcsolat
László Lehel, 0723-630-793

Alkalmak
vasárnap: 14:00 – IT

SEPSISZENTGYÖRGY

Kapcsolat
Simon Szabolcs
Málik József u. 6.
tel: 0744-307-550

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA

SZAMOSÚJVÁR

Kapcsolat
Szász Attila, 0364-109-567

Alkalmak
vas.: 14:00 – IT (kéthetente)

SZÉKELYUDVARHELY

Kapcsolat
Curcubet Gábor
Szent Imre u. 55A,
tel: 0726-265-566

Alkalmak
szerda: 19:00 – FB
péntek: 19:00 – FO
vasárnap: 10:00 – IT,
11:00 – HIT, 18:00 – FB

SZOVÁTA

Kapcsolat
Kovács Ferenc
Str. Cimpul Sarat 74 B,
tel: 0722-573-019

Alkalmak
csütörtök: 17:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA, 17:00 – FB

VULKÁN

Kapcsolat
Zólya Csaba
Str. Carpati 2,
tel: 0723-395-260

Alkalmak
szerda: 17:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT,
15:00 – GYA, 17:00 – FB

KÁRPÁTALJA

BEREGSZÁSZ

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
Bogdan Hmelynickij 52.
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 10:00 – IT

IZSNYÉTE

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
kedd: 19:00 – IB
péntek: 19:00 – FB
vasárnap: 12:30 – GYA,
14:00 – IT

GÁT

Kapcsolat
Lőrinc Bertalan
tel: 380-99-4562471

Alkalmak
vasárnap: 16:00 – IT

BÚCSÚ

Kapcsolat
Demeter Géza
tel: 380-66-2679077

Alkalmak
csütörtök: 16:00 – GYA

RAFAJNA

Kapcsolat
Demeter Géza
tel: 380-66-2679077

Alkalmak
szombat: 19:00 – FB,
vasárnap: 14:00 – IT

BARKASZÓ

Kapcsolat
Gál István
tel: 380-99-5576333

Alkalmak
hétfő: 18:00 – FB
péntek: 16:30 – IB,
18:00 – HIT
vasárnap: 13:00 – IT

ZÁPSZONY

Kapcsolat
Gál István
tel: 380-99-5576333

Alkalmak
szerda: 18:00 – FB
vasárnap: 14:00 – GYA,
16:00 – IT, 17:15 – IB

Rövidítések

EV – evangélikáció
FB – felnőtt biblióra
FO – fórumbeszélgetés
GYA – gyerekalkalom
HIT – hitvallás-tanulmányozás
IB – ifjúsági biblióra
IT – istentisztelet
KIT – kórházi istentisztelet
KT – kátéoktatás
NB – női biblióra

GYÜLEKEZETEINK

Vallomás

Olyan nehéz volt ezt megtanulni,
Lábaidhoz összetörve odahullni.
És elsírni csendesen, halkan:
Te hívtál, de én mást akartam...
Te küldtél, de én más utat kerestem.
Az életemből életed kihagytam,
Terveimet nélküled faragtam.
Futottam előled, tagadtam segítséged,
Pedig ott éreztem nyomomban lépted.
Másoknak a szemében a szálkát kutattam,
Míg a magaméban a gerendát otthagytam.
Életem lapját a szélvész felkapta,
Bűnös szenvedélyek átcsaptak rajta.
Téged okoltalak, embert hibáztattam.
Nincs Isten, nincs ember, ki segíthetne rajtam.
És Te nem feledtél, míg meg nem tanultam
Magam hibáztatni, és siratni a múltam.
Olyan nehéz volt ezt megtanulni,
Lábaidhoz összetörve odahullni,
És elsírni csendesen és halkan,
Hogy ami botlás volt az életemben,
Ami szenvedés volt lelkemben,
A könny, mely fájón égett,
A szív, amely annyit szenvedett,
A tervek, amelyek összedőltek,
Az álmok, amik összetörték,
Az élet, amely eddig sötét volt...
Mindez azért volt, mert én akartam.
Mert tervemet nélküled faragtam,
Az életemből életed kihagytam.
Énmiattam... énmiattam!
De most boldog vagyok, és őt imádom,
Mert Édesatyám szívből megbocsátott!

Ismeretlen szerző

